

Nemčija in boljševiki.

CESAR JE IZJAVIL, DA SE NE MARA POGAJATI ZA MIR Z BOLJŠEVIKI. — BOLJŠEVIKI IMAJO OPORO SAMO PRI NEMŠKIH SOČJALISTIH. — AMERIKANCI V PETROGRADU SO NA VARNEM, TO DA POSLANIK JIM SVETUJE, DA ODPOTUJEJO.

True translation filed with the postmaster at New York on Nov. 20, 1917, as required by the Act of Oct. 6, 1917.

Petrograd, 19. novembra. — Po nekaterih časopisih, ki so objavili to novico kot iz zanesljivega vira, je Nemčija odklonila pogajati se za mir z novo vojaško in delavska vlado ter je v tem smislu odgovorila na tozadevno ponudbo.

Zatrjuje se, da je cesar Viljem naznanil v svojem odgovoru, da se bo pogajal samo s postavnimi nasledniki carske vlade ali pa z izvoljenimi zastopniki.

Z ozirom na to pravi "Volja Naroda", da ima informacije, da si vojaška in delavska vlada, v slučaju, da se ji to ne posreči, pridržijo pravico, da sklene mir na svojo roko, nakar bo Rusija zavzela nevtralnost stališče, ako se bo vojna še nadaljevala.

London, 19. novembra. — Po nekem poročilu iz Stockholma so boljševiki v Petrogradu poslali nemški socijalistični večerji in manjšini bratske pozdrave.

Ta poslanica, katero je izdalo "zunanje zastopstvo" boljševikov, vsebuje mnogo opomb o kapitalistih in izdajalcih proletarske stvari ter izjavlja, da je program boljševikov mir brez aneksij in vojne odškodnine ter pozivlja proletarjat, da se povsod dvigne in naj napravi konec dolgemu klanju.

Ta poslanica nadaljuje: — Zunanje zastopstvo boljševikov je prijelo od francoskih, avstrijskih in nemških socijalističnih strank zagotovilo, da sme ruski proletarjat računati na močno podporo.

Cela vrsta brzojavk, ki so danes prišle v London iz Petrograda, Moskve in Odesa, pravi, da je živilski problem nenadoma postal bolj težaven kot vprašanje o revoluciji in protirevoluciji in ne samo v Petrogradu in Moskvi, temveč tudi na fronti.

Zdi se, kot da je pojav lakote mnogo več pripomogel k miru kot pa sila orožja.

Na več krajih so boljševiki in meščanska stranka pacifisti in vojaški kadeti, Kerenskijevi in Leninovi pristaši združili svoje moči proti skupnemu sovražniku — lakoti — v skupnem prizadevanju, da odpravijo nesrečo, ki pa mora neizogibno nastopiti vspricho žalostnega stanja in obširnega uničenja zalog.

V splošnem se lahko reče, da so bili boljševiki povsod zmagoviti. Neke brzojavka iz Moskve pravi:

— Boji so trajali v mestu od 7. do 15. novembra in so končali s popolno zmago boljševikov. Izgube znašajo več tisoč in na lastnini povzročena škoda je velika. Zdaj je vse mirno in po mestu vlada najlepši red.

Poročila iz Petrograda pravijo, da so boljševiki povsod zmagali, odkar je Kerenski izginil. Poročila tudi pravijo, da se že pričinja odpor proti boljševikom; toda kaže se v tako različnih oblikah, da je nemogoče povedati naprej, kako smer bodo vzeli.

Brezlično poročilo iz Petrograda podaja običajno vest da iz vojnega stana ni nikakih poročil.

London, 19. novembra. — Vesti o nemirih prihajajo iz vseh delov Rusije. V Taškentu je bilo ubitih nad 500 oseb. V Permu so nemirneži naskočili tovarne in v več krajih v Sibiriji so izbruhili pogromi.

To se dogaja zaradi tega, ker zločinski elementi čutijo, da se proti njim ne bo uporabila nikaka sila, dokler narod sam ne vzame v roke postavo.

Na Finskem preiskujejo ruski vojaki in finska rdeča garda hiše z živili. Po celi deželi je delo prenehalo.

Diktator v Torneji je nek potnik za šivalne stroje ter je delegat za socijaliste iz Helsingforsa. Vsak tak diktator v mestu ima na svoji strani ruske vojske, da se po kaže tem večja avtoriteta njegovega stanu.

Na Finskem zelo primanjkuje hrane, ker ni nikakega uvoza. Zaradi tega je bil poslan v skandinavsko deželo zastopnik, da dobi pomoči. Tega vsled brezpravnih razmer na Finskem ne more nobena skandinavska država poslati živca.

Med potniki, ki so v pondeljek prišli iz Finske, je bil tudi Kerenskijev privatni tajnik. Potoval je pod ponorenim potnim listom kot angleški častnik. Rekel je, da je Kerenski zbežal in ne ve, kam. Rekel je tudi, da so napačne vesti, ki pravijo, da se je vdeležil bojov tudi Kornilov, ki se še vedno nahaja v ječi.

Washington, D. C., 19. novembra. — V soboto je bil Petrograd miren. Tovarne in banke so odprle svoja vrata. Nameravani kompromis med boljševiki in manjševiki se ni vresničil.

To je vsebina poročil, katera je prejel državni departament od ameriškega poslanika v Petrogradu. Pisana so bila 16. in 17. novembra.

Poslanik Francij pravi, da je priporočil, da naj vse poslanstvu neprideljene ameriške žene in možje z otroci zapuste mesto. Preskrbelo se je vse, da odpotuje v dveh posebnih vozovih po transsibirski železnici.

AVSTRALSKÉ ČETE NA FRANCOŠKI FRONTI.

Zavezniki v Albaniji.

True translation filed with the postmaster at New York on Nov. 20, 1917, as required by the Act of Oct. 6, 1917.

Glavni vojni stan v Korici v Albaniji, 19. novembra. — Glavni stan generala Salle se nahaja v tem mestu na najzapadnejši točki levega krila armade v Orientu. To je na mestu, kjer preneha dolga macedonska fronta in se zveže z italjansko armado, ki je razvrščena po Albaniji do Jadranskega morja. Laško zasedenje Albanije je separatna operacija z separatno armado.

Mesto, kjer se družita obe armadi — armada na Orientu, ki se nahaja v Macedoniji in laška armada v Albaniji — je 25 milj zapadno od tukaj, kjer stopita ob strani zadnje francoske in prvoško taborišče; Francozi imenujejo ta kraj Kinami-Selnica, Italjani pa Ersek. Ker se nahaja Korica precej v Albaniji, imajo francoski zavezniki okoli 50 milj albanske fronte, Lahi pa ostali del okoli 200 milj do Santa Quaranta in Valone ob Jadranskem morju.

Ako pride v glavni stan v tem mestu, se lahko prepričaš, da so v ravnini ni daleč. Velika ortodokсна cerkev sv. Jurija ima veliko uknjjo, katero je napravila bomba na stehi ravno nad oltarjem. Bomba so izstrelili Bolgari. Tu je še več drugih poškodovanih prostorov; v splošnem pa je mesto ostalo varno pred napadom, kajti zadnja zavezniška ofenziva je pognala Avstrijce in Bolgare 40 milj proti severu do treh velikih jezer, ki delijo Albanijo, Srbijo in Macedonijo.

Glavni stan generala Salle se nahaja v prejšnjem stanovanju arhimandrita, ali pravoslavnega nadškofa. Tukaj vodi general vojne operacije na levem krilu orientске armade. General je pa tudi diplomat, kajti družjenje z laško armado ima na svoji levici. To je tudi dom Themistokleja, voditelja onih albanskih gerilnih čet, ki vladajo južni Albaniji z železno pestjo. Ta moč more biti za zaveznike velikega pomena in general Salle jih rabi za vladanje nemirnega domačega prebivalstva.

Albanija je še prava obljubljenca dežela s svojimi velikimi hrasti in deviško zemljo; toda zaostala, zelo zaostala v civilizaciji.

"To je ohranilo plemo", je rekel nek francoski častnik, "ti možje so veliki, ker še nimajo nikakih grehov civilizacije."

Pravi, da se ne boji, da bi se poslanstvu napravila kaka škoda, toda razmere so tako nestanovitne, da je mnenja, da je najbolje, da, če le mogoče, Amerikanci odpotujejo.

Državni departament ima informacije, da se nahaja v Petrogradu do 200 Amerikancev.

Kabelsko poročilo od ameriškega konzula v Moskvi Maddin Summers-a pravi, da so bili 17. novembra vsi Amerikanci na varnem in da maksimalisti kontrolirajo mesto.

Vojaki, vojni ujetniki, sorodniki, prijatelji in znanci.

Poskrbujemo denarna izplačila v Franciji, na Anglijskem, v Rusiji in Italiji.

Kadar nam pošljete denar, priložite tudi dopisnico ali pismo, katero ste prejeli od tam, kjer se ima plačilo izvršiti; na ta način nam pomagate sestaviti pravilni naslov.

TVRDKA FRANK SAKNER
28 Cortlandt St., New York, N. Y.

D'Annunzio se pogreša.

D'Annunzio je največji sedanji laški pesnik. — Vdeležil se je pletov nad Kotor in Pulj. — Z zdajnjega poleta se ni vrnil.

True translation filed with the postmaster at New York on Nov. 20, 1917, as required by the Act of Oct. 6, 1917.

Rim, Italija, 19. novembra. — Gabriele D'Annunzio, najslavnejši italjanski pesnik in pisatelj, se, kakor pravijo današnja poročila, ni vrnil s svojega poleta nad sovražnimi postojankami v severni Italiji.

Eden največjih laških pesnikov in dramatik, Gabriele D'Annunzio je bil eden najbolj drznih letalcev svojega naroda. Pridružil se je laškemu letalnemu koru kot poročnik, kakorhitro je Italija stopila v vojno ter se je večkrat izkazal. V februarju 1916 je bil na zračni ranjen v svoje desno oko in v poročilu je bilo rečeno, da je na tem očesu oslepel. Navzile temu se je zopet vrnil v službo ter je bil en mesec pozneje odlikovan za svoje zasluge kot zrakoplovni opazovalec.

V svojih prvih poletih D'Annunzio ni metal bomb, temveč je metal navdušene svoje pesmi, katere je naslovil na Italijane pod avstrijsko vlado. Med letalci, ki so v oktobru 1916 poleteli nad Kotor, je bil tudi D'Annunzio. V tem poletu se je tako skazal, da je bil poisan v stotnik. Tedanji laški vojni poveljnik general Cadorna je rekel D'Annunzio, ko mu je po letih odlikovan, da je "z besedo in dejanjem postavil lep vzgled za čete."

D'Annunzio je letel v velikem Caproniju, ki je vodil preteklo poletje poleta nad Pulj, avstrijsko vojno pristanišče. Pretekli mesec se je zopet vdeležil drugega poleta nad Kotor in je bil zelo uspešen. — Kadar se ni bojeval, je D'Annunzio, ki je star 43 let, porabil vso svojo pesniško zgovornost v to, da je navduševal svoje vojske k večji višini patriotizma.

Papež se bo preselil na Španjoko.

Rim, Italija, 19. novembra. — V nekaterih krogih, posebno pa v Vatikanu, se zatrjuje, da se vrše pogajanja, da bi šel papež kot gost španskega kralja na Španjoko. Ako se bo to zgodilo, bo to posledica težav pri njegovem delovanju, katerega misli pričeti z ozirom na sedlanje vojno, dokler živi v državi, ki je v vojni, navzile temu, da je laška vlada dala popolno jamstvo za njegovo svobodo in neodvisnost.

To ni prvi slučaj, ko se je govorilo o možnosti, da bi papež zapustil Italijo. V konklave, v katerem je bil izbran za papeža Leon XIII. so bili vsi kardinali razun osmih — med temi tudi umrl kardinal Hohenlohe, brat nemškega kanclerja princa Hohenlohe — za to, da bi šli iz Italije, da bi se izbral papež.

Rodin je umrl.

Paris, Francija, 19. novembra. — Najslavnejši hipar sodnjajev šene...

Z laške fronte.

ITALJANI SO IZPRAZNILI ZAPADNI BREG REKE PIAVE IN SICER PO OSTREM BOJU Z AVSTRIJCI IN NEMCI. — POROČA SE O VELIKIH IZGUBAH AVSTRIJCEV PO ZNAMENITEM NASKOKU BERSALJEROV. — NIKAKE POMOČI ZA RANJENCE.

True translation filed with the postmaster at New York on Nov. 20, 1917, as required by the Act of Oct. 6, 1917.

Laški glavni stan v Severni Italiji, 18. novembra. — (Poročilo Ass. Press.) — Avstrijske čete, ki so si izsilile pot preko reke Pieve, v bližini Zensona, smo potisnili nazaj proti reki. Vse te čete so našle smrt v valovih, ali pa smo jih uničili z bajoneti in zajeli.

Raditega ni ostal zdaj niti en sovražnik na zapadnem bregu te najbolj ogrozene bojne točke.

Boj, ki se je vršil na tem mestu, je bil eden najbolj strašnih poglavij vojne a obenem najbolj slavnih.

Posameznosti glede boja so zbrali očitvidci, ki so videli strošno klanje v petek ponoči in večeraj zjutraj in ki so videli vstavljanje prodiranja sovražnika na celem zapadnem bregu razen na par točkah ob gorski obali in ob severnem teku Pieve.

Številno ranjenec je bilo tako obilno, da je bilo komaj zanje dobiti zdravniška pomoč.

Sovražnik je uporabil vse svoje sile, da pride na zapadni breg reke, in Italjani so nasprotno uporabili vse svoje sile, da zadrže sovražnika na levem bregu.

Ves boj pa se je vršil z odločnostjo in obupom. Avstrijci so vzpizorili prvi napad v petek in sicer potom dveh ločenih prekorajev in kratki razdalji pri Zensona. Zatem so prekorajili reko v bližini Follina.

Vspricho različnih okoločin so zamogli prekorajiti reko. Izbrali so si prostor, kjer se nahaja sipina sredi reke, ki jim je omogočila izkrcanje in razdelitev cele reke v dva toka.

Obenem pa so vzpizorili Avstrijci in Nemci vse pokuse, da se prikrije njihov gibanje.

To se je zgodilo nekako ob 5. popoldne in takoj nato se je posrečilo nemškim in avstrijskim četam priti preko reke in sicer preko ozkih prehodov na zapadni breg. Tekom zadnjih deset čevljev so morali iti vojaki preko vode, ki jim je segala do pasov.

V prvem presenetilnem napadu so pognali v beg laške oddelke strojnih pušk ter se jih polastili.

Zatem so se Lahi umaknili v vas Fagare. Pri tej vasi se je pričel resnični boj, kajti v tem času so se Lahi že združili ter se odpomogli od presenečenja.

Borili so se kot levi. Bil je to boj moža proti možu po restah vasi, kjer ni bilo nikjer prostora za artilerijo ali strojne puške. Lahi so uporabljali bajonete, ročne granate, nože in ročne torpede.

Avstrijecem se je posrečilo zavzeti del mesta v bližini desnega brega reke, dočim so se nahajali Italjani na drugem delu mesta.

Avstrijci so skušali obkoliti celo mesto ter so bili pri tem deloma uspešni na eni strani, dokler niso laške baterije s severa dosegle cilja ter pričele obstreljevati ulice.

Oddelek, ki so ga zasedli Avstrijci, je bil prvi uničen in zatem so pričeli Lahi na tej strani mesta napredovati ter si izvojevati svojo pot.

Sovražnik se je sprva držal, zatem pa je pričel iskati kritjate ter se končno vdal, kakorhitro so pričeli Italjani potiskati v mesto od reke naprej. Nekateri Avstrijci so skočili v vodo ter skušali dobiti pot nazaj.

London, 19. novembra. — Laške čete so se prenehale umikati ter so začele z močno proti ofenzivo proti avstrijskim in nemškim četam na planoti Asiago, v vzhodnem delu Trentina.

Prva poročila naznanjajo o nekaterih uspehih, toda podrobnosti še niso znane.

Avstrogrske čete so začele novo ofenzivo ob gorenjem teku reke Pieve, na mestu, ki je oddaljeno kakih petdeset milj od Jadranskega morja.

Čete so zavzele Quero ter se zdaj bore pet milj jugozapadno od tega mesta za Monte Tomba.

Benetke, 19. novembra. — Beneške obrežne baterije so začele obstreljevati sovražnika ob izlivu reke Pieve.

Ponoči in podnevi se sliši v mestu grmenje topov. V soboto popoldne ob treh je plul nad mestom nek avstrijski aeroplan, ki pa ni metal bomb.

Beneške baterije ga niso obstreljevale, toda ko je došel nad Canal Grande, so italjanski torpedni čolni izstrelili nanj par strelcev z velikim uspehom.

Mesto ima zaenkrat še dovolj pitne vode, kljub temu so pa odločili, da bodo prerezali vse cevi, prihajajoče s severa.

Azori so utrjeni.

True translation filed with the postmaster at New York on Nov. 20, 1917, as required by the Act of Oct. 6, 1917.

London, Anglija, 19. novembra. — Madridski poročevalec "Daily Telegraph" poroča, da portugalski so bili odlikovani z vojno kolajno, list, ki so prišli v Vigo, naznanjajo, da so Združene države pričele utrjevati Azorske otoke Ponta...

Joffre za sirote.

Paris, Francija, 19. novembra.

Maršal Joffre je podaril otrokom Madridski poročevalec "Daily Telegraph" poroča, da portugalski so bili odlikovani z vojno kolajno, list, ki so prišli v Vigo, naznanjajo, da so Združene države pričele utrjevati Azorske otoke Ponta...

20 tisoč frankov. Rekel namreč, da se na "Glas Naroda", največji slovenski dnevnik v Zedinjenih državah.

“GLAS NARODA”

(Slovenian Daily.)
Owned and published by the
SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
(a corporation.)

FRANK RAKNER, President. LOUIS BENEŠEK, Treasurer.
Place of Business of the corporation and addresses of above officers:
82 Cortlandt Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.
Na celo leto velja list za Ameriko \$5.00 Za celo leto za mesto New York \$5.00
In Canada..... \$3.50 Za pol leta za mesto New York..... 3.00
Za pol leta ..... 2.00 Za četrt leta za mesto New York 1.50
Za četrt leta ..... 1.00 Za inozemstvo za celo leto 6.00

“GLAS NARODA” izhaja vsak dan izvenrednih nedelj in praznikov
“GLAS NARODA”
("Voice of the People")
Issued every day except Sundays and Holidays
Subscription yearly \$5.00.
Advertisement on agreement.
Dopis brez podpisa in osebni se ne prišlekujejo.
Denar naj se blagoviti pošiljati po — Money Order.
Pri spremembi kraja naročnikov prosimo, da se nam tudi prejšnje številke naznači, da hitreje najdemo naslovnik.
Dopisom in pošiljankam navedite ta naslov:
“GLAS NARODA”
82 Cortlandt St. New York City
Telefon: 2876 Cortlandt.

“Glas Naroda”.

Vsakemu ameriškemu Slovincu je znano, da izhaja Glas Naroda 25 let. Za Ameriškimi Slovincem je bil prvi slovenski list, ki je bil tiskan v slovenskem jeziku v Ameriki in ki je bil prvi javni znak slovenskega narodnega življenja v novi domovini.

Iz malenkostnih in skromnih razmer se je povzpelo kom časa do višine, katere mu nihče ne more oporekati. S tem ne trdimo, da je bil list tekmo vsega svojega časa dosledno dober in vpoštovanja vreden.

Povzpelo se je na stališče dnevnika ter postal s tem ogledalo javnega mnenja Slovincem v Ameriki.

Stališče, ki ga je zavzemal v prejšnjih letih ni merodajno za stališče, ki ga zavzema sedanje dni.

Pisanje Glas Naroda v sedanjem času nima nikakega stika s pisanjem istega lista pred desetimi ali dvajsetimi leti.

V tem oziru si lahko mislimo, kolike izpremembe v naziranju in smeri pisanja so se izvršile pri gotovih ameriških listih, ki uživajo naravnost svetovno slavo.

V tem slučaju pa ne gre za to.

V naslednjem hočemo odbiti par bedastih in otročjih očitanih, katere je vrzel na naš naslov novorojeni “Slovenski Svet”.

Ta list očita Glasu Naroda, da si prisvajajo prvenstvo med slovenskimi listi v Ameriki.

Vse tozadevne pripombe so naravnost smešne, kajti Glas Naroda si ni nikdar prisvajal nikakega prvenstva, ker ga ima sam posebi, in ker mu slovenski list, kot je “Slovenski Svet” niti do kolen ne seže.

Vse to je njegovim gospodom znano in vsled tega ta neumna jeza.

Glede smeri pisanja pa ni sedanje uredništvo popolnoma nič odgovorno za pisanje lista pred leti.

Smer pisanja je bila natančno ugotovljena in določena v pričetku vojne, in list se je te smeri držal popolnoma in z največjo doslednostjo.

“Slovenski Svet” izjavlja, da je Glas Naroda po količini prvi list v Ameriki in da se ima to zahvaliti edinole trgovskemu podjetju na Cortlandt Streetu v New Yorku, da pa je po kakovosti daleč za mnogimi drugimi slovenskimi listi.

Niti glede količine in tudi ne glede kakovosti se ne bomo prerekli s “Slovenskim Svetom”, kajti iz vseh izjavljanj tega lista gledata sebičnost in zavist, ki samo sebe obsojata.

Glas Naroda se nima trgovskemu podjetju na Cortlandt Streetu ničesar zahvaliti ali vsaj ne zadnji čas.

Človek, ki pozna dejanske razmere pri listu, se mora edinole smejati takemu pisanju.

Glas Naroda je kljub kritiki “Slovenskega Sveta” in gotovih matadorjev prvi slovenski list v Ameriki. Od prvega pričetka vojne je uredil svoje pisanje tako, kot je smatral za edino pravilno.

Boril se je proti nemški in avstrijski avtokraciji, boril se je proti vsakemu zavajanju naroda od strani zaslepljenih a mogoče v duši dobromislečnih ljudi, ki so hoteli pričarati in istinitost državo, ki bo edinole mogoča potom naravnega in dejanskega razvoja.

Boril se je proti vsem, ki so skušali zavesti naš narod v Ameriki v brezploden boj bodisi proti centralnim zaveznikom, bodisi proti zaveznikom samim.

Boril se je izključno le za zdravo misel in za ameriški common sense.

Bil je proti vsakemu pretiravanju, proti vsakemu vzbujanju neizprojnih nad in proti vsakemu diletantstvu v politiki in javnem življenju Slovincem v Ameriki.

Pripombe, kot jih navaja “Slovenski Svet” glede lastnika ter finančnega podpiratelja Glas Naroda, nimajo s celo zadevo nobenega opravka.

Lastnik Glas Naroda je v bistvu le denarno prizadet pri celem podjetju ter je pisanje lista popolnoma neodvisno od njegovega mnenja ali od mnenja ljudi, o katerih domnevajo, da kontrolirajo celo podjetje.

Mi ne zagovarjamo in tudi nimamo potrebe zagovarjati podjetja, a z mirno dušo lahko trdimo, da je bilo pisanje našega lista od pričetka vojne dosledno in najbolj odgovarjajoče dejanskim razmeram.

Neben slovenski list v Ameriki ni tako dosledno zasledoval svazi kot jih je naš list in noben drugi v tej državi.

ri slutil naprej dogodke svetovne vojne kot so se dejansko dovršili.

Vse, kar smo pisali s krvavečim srcem glede Jugoslavije, glede naših aspiracij na Jugu, glede boja proti nemštvu in italjanstvu, se je uresničilo v veliko večji meri kot smo pričakovali.

V tem pa smo tudi našli svoje največje zadovoljstvo in zadoščenje.

Ko so se pa sestali možje v Chicagu ter so izdali ono glasovito proklamacijo glede idealne Jugoslavije, smo mi prvi popolnoma odobrili ves program ter se brez vsakega pomisleka izrekli za vse, kar ta program zahteva.

Ta program je bil naš program izza začetka vojne in v tem smislu je deloval naš list.

Ravno zategadelj je moral iti skozi toliko blatenj, ki so jih metali nanj podkupljenci in ljudje, ki jim je mar le svoja lastna slava.

To je naš edini zagovor. Prijavljamo ga mirne duše in ne bojimo se kritike slovenskega naroda v Ameriki.

Vse, kar govori “Slovenski Svet” o našem listu je — lajanje psa na luno.

Če se bo kdo opekel, se bo on.

Dopis.

Waukegan, Ill.

V nedeljo dne 11. novembra se je tukaj na lovu po nesreči ustrelil rojak Anton Mavec, doma iz Borovnice na Kranjskem. Star je bil 32 let. Tukaj zapuščena žena in štiri nepreskrbljene otroke ter nekaj drugih sorodnikov. Pogreb se je vršil dne 13. novembra na tukajšnjem narodnem pokopališču.

Ranjki Anton je bil pri dveh družtvih, in sicer pri društvu Sloga št. 14 SNPJ. ter pri Slovenskem samostojnem podpornem društvu North Chicago & Waukegan. Da je bil pokojnik prijubljen med tukajšnjimi rojaki, je pokazal njegov pogreb, katerega so se vdeležila sledeča društva: Sloga št. 14 SNPJ., Slov. sam. podp. dr. North Chicago & Waukegan, Moška Jednokopravnost št. 119 SNPJ. ter tukajšnji Socijalistični klub št. 45 JSZ.

Rojaki, kateri se niste pri nobenem društvu, pristopite sedaj, dokler je čas, ker noben ne ve, kje ga čaka nesreča ali smrt! Ne odlašajte, temveč pristopite takoj! V naši naselbini imate na izbiro različna društva; komur ne ugaja eno, naj pristopi k drugemu.

Naše Slov. sam. podp. društvo North Chicago & Waukegan bo s 1. januarjem 1918 ustanovilo otročji oddelek. Veliko članov tega društva je že vpisalo svoje otroke v ta oddelek, kateri pa še niste tega storili, imate pa še čas do četrte nedelje v decembru.

Vse člane in članice Slov. sam. podp. društva North Chicago & Waukegan obveščam, da se gotovo vdelež redne seje dne 25. novembra, ker imamo več važnih stvari na dnevnem redu.

Vsi člani in članice, kateri se ne vdeležate veselice dne 29. nov. t. l., bodo za en mesec suspendirani. Telhen vzrok je samo delo ali bolezen.

Natančen program bo razviden na plakatih.

Anton Celarec, tajnik.

Pismo iz ujetništva.

Torino, 15. sept. 1917.

Ljubi sin: Sporočim Ti, da sem prejela Tvoje težko pričakovano pismo. Smo pri najboljšem zdravju in želimo enako tudi Tebi in vsem Trojim.

Pišec mi, naj Ti pošljem mero, da mi kupiš čevlje. Prav lepo se Ti zahvaljujem, kajti, četudi so dragi, jih vseeno še lahko kupim, ker nisem še v taki mizeriji, kakor sem bila enkrat. Povem Ti, da nam gre priv dobro. V tovarni delajo tata, Stefanija, Toninca, Milka in Pepe ter imajo še precej dober zaslužek. Samo draginja je velika, da se mora skoro vse porahiti. Do sedaj smo imeli od vlade vsak po 90 centezimov na dan. Kdor pa dela, mu vzamejo nekaj te podpore. Nekaterim vzamejo 40 ali 50 centezimov, kakoršno delo ima kdo. Nam so vzeli 2 liri 20 centezimov, namesto, da bi nam še priložili, ker je vse tako drago. Karolini so vzeli 50 centezimov na dan, namesto, da bi ji dali še več, ker mora skrbeti za tri: za očeta, teto in hčerko. Povem Ti, da očetu ni stric nič poslal iz Amerike že od Velikonoči. Tako čudnega človeka ni na celem svetu, kakor je oče. Imeti hoče vsak dan dvakrat slanino in pol lista vina. Vsi morajo potrpeti, on pa noče. Ako bi vedel, kako je Karolina saha; kar vstršil bi se je, ako bi jo videl. Tudi ona mora delati v tovarni.

Mislimo, da bo v kratkem konec tega klanja, saj so prišli že do Grgarjev.

Bojim se, da bomo morali vsi za lakoto umreti. Kaj bo pa če? Čakra dobivamo prav malo in se pošušim zelo nesrečno; ako moram, mi ga pošlji nekakšno, da bom le.

Naznanim Ti tudi, da je umrl na Opčinah pri Trstu stric Nut Zušja. Tudi za strica Nutiča ne vemo, ali je živ, ali mrtve. Tudi za Kararavovo mamo ne vemo, kje je, ker so iz Gorice odpeljali vse bolnike v Trst, predno so Italjani prišli v Gorico. Lepo Te prosim, če pišeš komu v Avstriji, vprašaj, če kdo kaj ve za mojo mamo ali pa za strica Nutu.

Za danes naj zadostuje, pa prihodnjic kaj več. Zdjaj Vas vse lepo pozdravim jaz, tata, sestre in bratje, pa tudi oče in teta ter stric Franc Karara in cela njegova družina ter teta Zušja in njena družina. Z Bogom!

Franciska H.

Vpisovanje se vrši na vsaki seji tega društva.

Naše društvo ne misli s tem ovrniti drugih jednot in zvez, temveč hoče delovati za resnično združenje vseh slovenskih jednot in zvez v eno celoto, a izkušnja nam je pokazala, da se neka jednota protivi tej prekorsni ideji.

Slov. sam. podp. društvo North Chicago & Waukegan bo obhajalo letos na Zahvalen dan 29. nov. petletnico svojega obstanka. Na to slavnost vabi naše društvo vsa tukajšnja slov. podp. društva, kakor tudi slov. pevsko in dramatično društvo “Ljubljania” ter sploh vse rojake in rojakinje v naši naselbini.

Polovico čistega prebitka te veselice je namenjeno v korist Slov. Nar. Domu, katera stavba se že precej visoko dviga od tal kljub vsem zaprekam maloštevilnih zagrizenih naspotnikov.

Rojaki in rojakinje, pokažite na ta dan, da se zanimate za Slovenski Narodni Dom, in ako še niste, postanite delničarji Slov. N. Doma.

Vse člane in članice Slov. sam. podp. društva North Chicago & Waukegan obveščam, da se gotovo vdelež redne seje dne 25. novembra, ker imamo več važnih stvari na dnevnem redu.

Vsi člani in članice, kateri se ne vdeležate veselice dne 29. nov. t. l., bodo za en mesec suspendirani. Telhen vzrok je samo delo ali bolezen.

Natančen program bo razviden na plakatih.

Anton Celarec, tajnik.

Naznanim Ti tudi, da je umrl na Opčinah pri Trstu stric Nut Zušja. Tudi za strica Nutiča ne vemo, ali je živ, ali mrtve. Tudi za Kararavovo mamo ne vemo, kje je, ker so iz Gorice odpeljali vse bolnike v Trst, predno so Italjani prišli v Gorico. Lepo Te prosim, če pišeš komu v Avstriji, vprašaj, če kdo kaj ve za mojo mamo ali pa za strica Nutu.

Za danes naj zadostuje, pa prihodnjic kaj več. Zdjaj Vas vse lepo pozdravim jaz, tata, sestre in bratje, pa tudi oče in teta ter stric Franc Karara in cela njegova družina ter teta Zušja in njena družina. Z Bogom!

Franciska H.

Skladatelj Jacobus Gallus.

(JAKA PETELIN.)

1550—1591.

V prejšnjih stoletjih smo bili v nekaterih panogah častno zastopani in uvaževani v svetovni kulturi. Nekaj naših rojakov prejšnjih vekov je vplivalo celo na razvoj zapadnokulturnih panog, da tudi danes ni mogoče izbrisati njegovih imen iz svetovne kulturne zgodovine.

Tak velmož je bil naš rojak Jacobus Gallus. Rodil se je leta 1550 na Kranjskem, domneva se, da v Ribnici. Njegovo pravo ime je bilo pač Jakob Petelin, pozneje so ga preveli v latinski Gallus, iz latinščine v nemški Handl.

Izobraževal se je v samostanski soli v Zatični, kakor je soditi po njegovih lastnih poročilih v predgovorih svojih skladb. Nekako 14 do 16 let star je prišel na Nižje Avstrijsko. Leta 1574 je bil poveč v dvorni kapeli na Dunaju.

V letih 1575 in 1576 je komponiral

Prst odgrizel.

Bronislav Wizonerski je bil napaden na vogalu Fleet in vzhodne 59. ceste od dveh banditov. Vrgla sta ga na tla in eden izmed njih mu je hotel zamašiti usta. Pri tem je pa prišel njegov prst preblizu ust napadeneza in ta je, ne bodi len zagrabil in stisnil z zobmi, mu je takoj pol prsta odgriznil. Tolovaj je strahno zavpil in oba sta nato zbežala. Wizonerski je konec prsta skrbno zavil v robec in ga oddal policiji kot “corpus delicti”. Policija čaka, kdaj bo prišel vprašati dotični bandit, ki je zgubil prst po svoji lastni.

Mesar Andrej Mošna, stanujoč na 15061 Saranac R'd. j. povozil 53-letno Francis Gennart. Čez noč je vpadel v vana St. Clair.

Novice iz Clevelanda.

Uslužbenci počestne železnice zahtevajo povišanje plače za tri cente na uro in osem urno delo; za čezurno delo pa čas in pol. Obnemem pa zahtevajo, da se jim mora plača povišati s 1. majem 1918 še za dva centa.

Lovska sezona za zajce se je odprla in med našimi “jogri” se opaža živahno gibanje. Gorje ti zajčja smrt!

Banditje so napadli rojaka Antona Branisa na 61. cesti, ko se je vračal domov iz trgovine. Prav pred stanovanjem so ga prijeli in mu vzeli 247.

Is Mr. Permetove garaže na Norwood R'd. so hoteli tatovi odpeljati avtomobil, pa so jih k sreči opazili stražniki in jih prepoznali.

General Maude, poveljnik angl. čet v Mezopotamiji, ki je umrl predvečrajšnjem v težki bolezni.

Kot ugledni skladatelj in voditelj cerkvenih zborov je povsod dobil, posebno pri samostanih in škofih, novo čez. Od 1579 do 1585 je bil škofovski kapelnik pri katedralni cerkvi v Olomouci. Po tej naporni službi se je podal v Prago, da je mogel završiti svoje velikansko cerkveno delo “Opus musicum” ki se je tiskalo v Pragi pri Nigriinu. Poleg nadzorovanja izdaje svojih glasbotvorov je prevzel tudi v Pragi vodstvo cerkvenega zbora pri tedanji župni cerkvi sv. Janeza na Zabradi, kjer je tudi umrl leta 1591, šele 41 let star in bil na pokopališču ob tej cerkvi pokopan.

V kratki dobi svojega življenja je zložil presenetljivo veliko število glasbotvorov. Ohranilo se je 495 tiskanih in 22 pisanih, skupno 517 skladb. V plodovitosti ga ne dosega noben sodobni glasbenik, izvzemši velikega Nizozemca Orlanda Lassussa, a tudi ta ga presega samo tedaj, ako je res rojen šele leta 1532, vse druge skladatelje presega Gallus (Petelin) po svoji plodovitosti.

O pomenu našega rojaka danes sodba se ne more biti sklenjena, zato, ker vsak nov zvezek njegovih del prinaša novih podrobnosti, novih presenečenj. Toliko pa smemo že danes smelo trditi, da je prehitel svoj čas s svojimi idejami in da je z mojstrsko roko pometal staro šaro doktrinarnih teorij. Za svoj čas — in za muzikaliko — čuteče še danes — je bil Gallus priznan genialni mojster, poljudon glasbenik v večini svojih skladb, dasi semintja nadkriljuje svojo dobo za 200 let.

Clemenceauov kabinet.

Pariz, Francija, 19. novembra. Ministrski predsednik Clemenceau in njegovi tovariši so se danes odločili, pod kakim programom bodo jutri stopili pred parlament. O programu se trdi, da je lakoničen ker ima samo 500 besed. Parlamentarni poročevalci so izjavili da bo kabinet dobil popolno zaupnico.

Pariz, Francija, 19. novembra. Na desnem bregu Mozele so se ponoči nadaljevali artilerijski boji posebno še na fronti gozda pri Chaume. Sovražni napad na naše postojanke severovzhodno od hrba št. 344 je bil brezuspešen. Drugi napad na naše postojanke jugovzhodno od Malamecourt, na levem bregu reke, je bil tudi odbit z našim ognjem.

Podmorski čolnj niso več nevarni.

True translation filed with the post master at New York on Nov. 20, 1917, as required by the Act of Oct. 6, 1917.

Washington, D. C., 19. nov. — Podmorski čolnj niso in ne bodo izpolnili končnega upanja Nemčije. Situacija je že pod kontrolo narodov, proti katerim so se rabili podmorski čolnj. Dasiravno so še vedno nevarni trgovskim ladjam, so še za naši pripomočki, ki v velikem uspehu preprečijo uspeh podmorskih čolnov. To je danes zagotovil mornariški tajnik Daniels.

Tajnik je rekel, da je bilo pretekli mesec uničenih več podmorskih čolnov, kot prej celo leto. Daniels se ni hotel spustiti v podrobnosti, kako se je izvršilo to uničevanje na debelo.

Resnično. E. d. h. bo neumnost med ljudstvom premagana, tedaj se ne bo nikdo mogel masčiti od žaljev drugih. Ako si reven in govoriš resnico, imaš sovražnike. Ako pa si bogat in lažeš, imaš prijatelje.

10.000 mož je hvaležnih ker so odstranili protin, bolečine v križu, na straneh, ohromelost kosti in druge bolezni, ki so nastale od prehlada.

REMO PROTIPROTINSKO ŽLIČNO ZDRAVILO

Jih je ozdravilo. Ena steklenica \$1.00, tri steklenice \$2.80, šest steklenic, popolno zdravljenje \$5.00.

K meni lahko pridete s katerokoli tajno boleznijo, in zdravil vas bom popolnoma tajno.

CROWN PHARMACY
2812 E. 79th STREET, E.
CLEVELAND, O.
General Maude je umrl.

True translation filed with the post master at New York on Nov. 20, 1917, as required by the Act of Oct. 6, 1917.

London, Anglija, 19. novembra. Angleški poveljnik v Mezopotamiji, general Maude je večerjaj umrl. Major Evelyn De Rothschild, sin umrlega Leopolda De Rothschilda, je bil ubit v Palestini. Bil je pristem polku kot njegov bratranec Neil rimrose, sin Earla of Rosberry, ki je umrl pred kratkim za ranami, katere je dobil v bojih v Palestini.

True translation filed with the post master at New York on Nov. 20, 1917, as required by the Act of Oct. 6, 1917.

Washington, D. C., 19. nov. — Podmorski čolnj niso in ne bodo izpolnili končnega upanja Nemčije. Situacija je že pod kontrolo narodov, proti katerim so se rabili podmorski čolnj. Dasiravno so še vedno nevarni trgovskim ladjam, so še za naši pripomočki, ki v velikem uspehu preprečijo uspeh podmorskih čolnov. To je danes zagotovil mornariški tajnik Daniels.

Tajnik je rekel, da je bilo pretekli mesec uničenih več podmorskih čolnov, kot prej celo leto. Daniels se ni hotel spustiti v podrobnosti, kako se je izvršilo to uničevanje na debelo.

Resnično. E. d. h. bo neumnost med ljudstvom premagana, tedaj se ne bo nikdo mogel masčiti od žaljev drugih. Ako si reven in govoriš resnico, imaš sovražnike. Ako pa si bogat in lažeš, imaš prijatelje.

True translation filed with the post master at New York on Nov. 20, 1917, as required by the Act of Oct. 6, 1917.

Pariz, Francija, 19. novembra. Ministrski predsednik Clemenceau in njegovi tovariši so se danes odločili, pod kakim programom bodo jutri stopili pred parlament. O programu se trdi, da je lakoničen ker ima samo 500 besed. Parlamentarni poročevalci so izjavili da bo kabinet dobil popolno zaupnico.

Pariz, Francija, 19. novembra. Na desnem bregu Mozele so se ponoči nadaljevali artilerijski boji posebno še na fronti gozda pri Chaume. Sovražni napad na naše postojanke severovzhodno od hrba št. 344 je bil brezuspešen. Drugi napad na naše postojanke jugovzhodno od Malamecourt, na levem bregu reke, je bil tudi odbit z našim ognjem.

Podmorski čolnj niso več nevarni.

True translation filed with the post master at New York on Nov. 20, 1917, as required by the Act of Oct. 6, 1917.

Washington, D. C., 19. nov. — Podmorski čolnj niso in ne bodo izpolnili končnega upanja Nemčije. Situacija je že pod kontrolo narodov, proti katerim so se rabili podmorski čolnj. Dasiravno so še vedno nevarni trgovskim ladjam, so še za naši pripomočki, ki v velikem uspehu preprečijo uspeh podmorskih čolnov. To je danes zagotovil mornariški tajnik Daniels.

Tajnik je rekel, da je bilo pretekli mesec uničenih več podmorskih čolnov, kot prej celo leto. Daniels se ni hotel spustiti v podrobnosti, kako se je izvršilo to uničevanje na debelo.

Resnično. E. d. h. bo neumnost med ljudstvom premagana, tedaj se ne bo nikdo mogel masčiti od žaljev drugih. Ako si reven in govoriš resnico, imaš sovražnike. Ako pa si bogat in lažeš, imaš prijatelje.

True translation filed with the post master at New York on Nov. 20, 1917, as required by the Act of Oct. 6, 1917.

Pariz, Francija, 19. novembra. Ministrski predsednik Clemenceau in njegovi tovariši so se danes odločili, pod kakim programom bodo jutri stopili pred parlament. O programu se trdi, da je lakoničen ker ima samo 500 besed. Parlamentarni poročevalci so izjavili da bo kabinet dobil popolno zaupnico.

Pariz, Francija, 19. novembra. Na desnem bregu Mozele so se ponoči nadaljevali artilerijski boji posebno še na fronti gozda pri Chaume. Sovražni napad na naše postojanke severovzhodno od hrba št. 344 je bil brezuspešen. Drugi napad na naše postojanke jugovzhodno od Malamecourt, na levem bregu reke, je bil tudi odbit z našim ognjem.

Podmorski čolnj niso več nevarni.

True translation filed with the post master at New York on Nov. 20, 1917, as required by the Act of Oct. 6, 1917.

Washington, D. C., 19. nov. — Podmorski čolnj niso in ne bodo izpolnili končnega upanja Nemčije. Situacija je že pod kontrolo narodov, proti katerim so se rabili podmorski čolnj. Dasiravno so še vedno nevarni trgovskim ladjam, so še za naši pripomočki, ki v velikem uspehu preprečijo uspeh podmorskih čolnov. To je danes zagotovil mornariški tajnik Daniels.

Tajnik je rekel, da je bilo pretekli mesec uničenih več podmorskih čolnov, kot prej celo leto. Daniels se ni hotel spustiti v podrobnosti, kako se je izvršilo to uničevanje na debelo.

Resnično. E. d. h. bo neumnost med ljudstvom premagana, tedaj se ne bo nikdo mogel masčiti od žaljev drugih. Ako si reven in govoriš resnico, imaš sovražnike. Ako pa si bogat in lažeš, imaš prijatelje.

True translation filed with the post master at New York on Nov. 20, 1917, as required by the Act of Oct. 6, 1917.

Pariz, Francija, 19. novembra. Ministrski predsednik Clemenceau in njegovi tovariši so se danes odločili, pod kakim programom bodo jutri stopili pred parlament. O programu se trdi, da je lakoničen ker ima samo 500 besed. Parlamentarni poročevalci so izjavili da bo kabinet dobil popolno zaupnico.

Pariz, Francija, 19. novembra. Na desnem bregu Mozele so se ponoči nadaljevali artilerijski boji posebno še na fronti gozda pri Chaume. Sovražni napad na naše postojanke severovzhodno od hrba št. 344 je bil brezuspešen. Drugi napad na naše postojanke jugovzhodno od Malamecourt, na levem bregu reke, je bil tudi odbit z našim ognjem.

Podmorski čolnj niso več nevarni.

True translation filed with the post master at New York on Nov. 20, 1917,

Iz stare domovine.

000

Smrtna kosa.

V Ljubljani so umrli: 78letna Helena Hauptman. — 90letna Jerica Mikuš, dežnikarica. Mnogo slovenskih grobov si je zaslužila ta Mikuševa rodbina na slovenskih tleh, ali zgodaj se je ponemčila in vsi otroci so pravi nemški jamčari na Kranjskem, če tudi jedo vsi slovenski kruh. — Tašča ravnatelj Kmetijske posejilnice Otona Bayerja, Jerica Matjan. — Vpo-kojen, nadučitelj 74letni Josip Božja v Prulah; 84letni Fran Doberlet, ustanovnik požarne bramb-e v Ljubljani in predsednik kranjskih požarnih društev. Pokojnik je bil rodom iz ljubljanske fars-e v Trnovem, ali zgodaj je stopil na stran Nemcev in šele zadnja leta je nekoliko potihnili nje-go jari nemški ogenj. Pred več kot 30 leti je na nekem shodu ga-silceev trčil, da bo prej tekla Ljub-ljanica proti Vrhniki, kakor pa dobi požarna bramba v Ljubljani slovenski jezik. Vsi njegovi otro-ci so seveda vzgojeni v strogo nemškem duhu. Požarna bramba v Ljubljani pa kljub njegovi tr-ditvi ima slovenski jezik in Ljub-ljanica še ne teče proti Vrhniki. Vse njegovo prizadevanje je bilo zaman. Res so čudni nekateri na-ši ljudje, ki samo v nenasični vi-dijo odrešenje našega naroda. — 92letni Ferdinand Engler, tast krojača Kasermana. — Gospa Marija Grum, rojena Pandur. — Sodni nadsvetnik v pokloju Ivan Klavdanič je služil pri raznih so-diških na Kranjskem in bil povsod-ji na dobrem glasu. Pokojnik je bil zvest narodnjak. — Trgovca Ivanka Gorjane. — Zasebni urad-nik Ivan Kukla. — Gimnazijski ravnatelj Anton Stritof. — Nad-učitelj Niko Stanovnik, ki je po-učeval v Podbrezju, Ribnici, Stu-rem trgu in Smartnem pri Kra-nju. — Tekom ene ure je umrla žena ljubljanskega odvornika Bo-židar Voduška.

Slovenski jezikoslovec in lepo-slovniki kritik (ocenjevalec) Fran Lovatič, ki je ostavil zelo bogato pisateljsko zapuščino z dragoceni-mi spisi in sestavki; razen tega zanimivo korespondenco in po-dobno gradivo. Vso to zapuščino bo uredil in priredil za tisk po-želji samega pokojnika naš do-mači kulturni zgodovinar Ivan Prijatelj.

V drugih krajih so umrli: Na Dunaju sloviti zobozdravniki Anton Podpečnik, star 50 let, do-ma iz Jesenice. Pokojnik javnosti ni bil znan, a na tihem je podpi-ral mnogo narodnih društev. Bil je tudi predsednik Ciril-Metodo-ve podružnice na Dunaju. Zadnje čase je opravljal težke operacije v čeljustih ranjenih vojakov na Eisbergovi kliniki na Dunaju. Zadel ga je od napornega dela srčna kap.

Na Dunaju znani slovenski od-vetnik Klement Sežun, ki je bil posebno zvest podpornik sloven-skih visokošolcev na Dunaju.

V Metliki 89letni lekarnar Fr. Wacha, po rodu Čeh, ki se je pre-selil pred leti na slovenska tla. Kremeni slovanski značaj, ki ni stopil na stran Nemcev v tistem žalostnem času za naš narod, ko je stopilo skoro vse, kar je imelo količkaj pod palec, na nemško stran. Domači časopisi tožijo, da se je porušil s pokojnikom zadnji steber stare značajne Metlike. Slovensko zemljo je ljubil pokoj-nik iz vsega srca. Imel je mnogo otrok, ki so vsi lepo, v slovenskem duhu vzgojeni.

V Novem mestu sodni svetnik in predstojnik okrajnega sodišča Kraut, ki je bil vedno dober na-rodnjak.

V Ribnici posestnik in trgovec Ivan Lovšin, star 73 let. Znan je bil po celi deželi kot marljiv in vesten mož.

V Novem mestu hčerka gozdar-jeve zdove 36letna Justina Žab-kaer po dolgem bolehanju.

V Zabrzečju Jožef Zupan. 85letni posestnik iz Spodnje Zadobrove Alojzij Perdian.

Ivan Obersnel v Lokvi. V svoji rojstni vasi Storje pri Sežani na Krasi 47letni stotnik Fran Suša, ki se je živo zanimal za kraški vodovod in je obilo to-zadevnih načrtov delo njegovih rok.

V Zagorju rudniški poduradnik Anton Jan, star 52 let, kakor pi-šejo "na tragičen način". Po-drobnosti niso znane.

Soproga Postojnčana Miroslava Ambrožiča, Rozalija, rojena Gre-gorič.

V Prestranku na Notranjskem so z zidračno močjo ustanovili

nov list pod imenom "Časopis za slovenski jezik, knjizevnost in zgodovino".

V Petrogradu na Ruskem izha-ja nov list pod imenom "Jugo-slavijski Zvon". List je tednik. Urejuje ga O. A. Mikš. Kot je videti, mo-ra biti v Rusiji precej Slovencev. Naročnina znaša na leto 5 rubljev, za Ameriko 5 dolarjev. Vojnim ujetnikom, ki so brez sredstev, se pošilja list brezplačno. Naslov: "Jugoslavija", Polozova No. 28, kv. 54, Petrograd, Russia.

"Ljubljanski Zvon", ta najsta-rejši slovenski leposlovniki meseč-niki (ustanovljen leta 1881), je prešel v last novoustanovljene Tiskovne zadruge, ki bo izdajala pod uredništvom Pavla Grošlja tudi poljudno pisani prirodopisni mesečnik. Zadruga bo izdala tudi zbirane Spise Jurčiča, Levstika, Erjavca in razen tega prevede vseh znamenitih slovenskih pisa-teljev. Živela slovensčina!

Jadransko vprašanje zelo zanima vse slovensko časo-pisje, ki posveča izredno pažnjo ne samo vprašanju Gorice, ampak ravno tudi bodočnosti Trsta. Vojna je odkrila vsej slovenski javnosti velikanski pomen, ki ga ima za nas dostop do morja. Go-rica in Trst sta za nas Slovence vprašanje prve in življenske važ-nosti in v mnogem oziru se lahko reče, da zavisi od končne rešitve tega vprašanja tudi vprašanje o biti ali ne biti slovenskega naroda. Morda se nam to pot ne bo dalo uresničiti vseh naših želj in potreb, ali eno je gotovo: dokler bomo sposobni boriti se za svojo Gorico in Trst, toliko časa se za nas ni bati, kakorhitro pa bi od-nehali s to borbo, se lahko reče, da smo kot narod poginili. Borba za pot k Jadranskemu morju je in ostane za vse čase silomar naš-še življenske sposobnosti. Ravno tako je slovensko časopisje natančno poučeno o delovanju Ju-goslovenskega odbora v Londonu in o potovanju Pašiča v Petro-grad, nadalje o polemiki med an-gleskimi, francoskimi in italijan-skimi časopisi glede bodočega go-spodarstva na obali tega morja, o čemur pišejo naši domači listi po-gosto cele članke. Razumljivo je, da zaradi stroge avstrijske cen-zure naši listi ne morejo odkrito povedati svojega mnenja in mo-rajo hote ali nehotе nekako pole-mizirati z navedenimi faktorji, ali ta polemika ima to veliko korist, da naši ljudje dozna vseeno vse zvedo, saj mnenje si napravi lah-ko vsak sam, da časopisja ni do-voljena odkrita beseda, to itak vsi dobro vedo. Tako je objavil "Slovenec" uvodnik pod naslo-vom "Jugoslovensko vprašanje", kjer razmotriva pisatelj protipo-ložnost interesov Italije in Srbije, se peča s potovanjem Pašiča po Evropi ter njegovim prebivanjem v Petrogradu, citira celo vrsto italjanskih, francoskih in bolgar-skih listov o tem vprašanju in po-lemizira tudi z Jugoslovenskim odborom v Londonu, češ, da daje on premalo garancije Slovencev, kajti uresničenje njegovega pro-grama naj bi šlo edino na račun Slovencev.

"Slovenske aspiracije na Trst". Pod tem naslovom so ponatisnili razni nemški časopisi članek iz ljubljanskega "Slovenca", ki pi-še o Trstu kot o življenskem vprašanju tega mesta za vso go-spodarsko, politično in kulturno bodočnost Slovencev.

Rad bi izvedel za svojega očeta GEORGE WALETICH. Naha-jal se je vedno poprej v Mil-waukee, Wis. Prosim, če kdo ve za njega, naj mi naznani, ali naj se mi pa sam javi, poročati mi imam nekaj zelo važnega.— Private George Walelich, 308th Infantry, Co. K, Camp Upton, Long Island, New York. (17-20—11)

Rojake v ruskem ujetništvu pro-sim, če kdo ve za naslov moje-ga brata ANTONA BERČAN, doma iz Bleškega vrha pri Viš-nji gori na Dolenjskem. On se nahaja že od leta 1914 v ruskem ujetništvu. Za vsako vest bom zelo hvaležen. — Joseph Ber-čan, 224 Dakota Ave., Youngs-town, Ohio, U. S. America. (17-20—11)

SLOVENSKO-AMERIKANSKI KOLEDAR bomo začeli takoj razpošiljati, ka-korhitro dobimo potrebne dovolje-nje. Rojake in naročnike prosimo, naj še par dni počepa.

Upravništvo.

Dr. Korošec o jugoslovanskih zahtevah.

000

"Budapesti Hirlap" prinaša razgovor z državnim poslancem dr. Korošcem. List pravi uvodoma:

— Ko sta potovala meseca septembra oba jugoslovanska apostola dr. Korošec in dr. Krek v Zagreb in Sarajevo, da bi pridobila tamkašnje politične faktorje za idejo jdgoslovanske države, so poročali vladi blizu stoječi listi o "Koroščevem neuspehu".

Mi pa smo smatrali položaj za resen in smo pokazali, da se nočemo po svoji stari navadi samo smehljati prizadevanju, ki je naperjeno proti nam. To mi je prišlo danes na misel, ko je predsednik državnozbornskega Jugoslovenskega kluba razvil svoj program in svoje nazore za "Budapesti Hirlap".

Korošec je namreč v današnji seji (3. oktobra) imel razložiti program svoje stranke. Ker je pa to izostalo, sem smatral primerno, da stavim nanj nekoliko vprašanj o tem programu. Njegov odgovor podajam dobesedno — brez komentarja.

Odgovor dosti jasno kaže jugoslovanska stremjenja, ki so naperjena proti teritorialni integriteti Ogrske tako, kakor češke aspiracije in mi se tem prizadevanjem in tem agitatorom ne smemo le posmehovati, kajti oni so s položajem jako zadovoljni.

Tudi Korošec je z rezultati zadovoljen in to je brez-pogojno — pomembno.

Na vprašanja "Budapesti Hirlap" je odgovoril dr. Korošec:

Mi želimo, da odločujoči faktorji avstro-ogrske mo-narhije izvedejo realiziranje naših stremljenj radevolje ustavnim putem, kajti samo na ta način je mogoče us-tvariti na Balkanu zadovoljive razmere in napraviti pot k res trajnemu miru.

Razgrnitev dalmatinskega vprašanja po Wekerleju bo realiziranje naše ideje o ustanovitvi jugoslovanske države samo pospešila. Wekerle je imel prav, k oje zahteval združitev Dalmacije s Hrvatsko in Slavonijo, vendar pa se ima trojedino kraljevstvo, namreč Hrvatska, Slavonija in Dalmacija združiti ne pod krono sv. Štefana, namreč skupno z ostalim jugoslovanskim ozemljem v jugoslovanski državi, ki naj se vstvari pod habsburškim žezlom.

Upam, da hrvatsko-srbska koalicija, ki hoče održati mljijo z Ogrsko, vsled vedno naraščajočih stremljenj po združenju in samostojnosti vseh jugoslovanskih narodov, bo prisiljena, da opusti svoje stališče.

Kar se tiče naših v Zagrebu in Sarajevu dobljenih vtisov, morem reči, da moremo biti zadovoljni.

Potoval sem tja, da proučim vsled jugoslovanske de-klaracije provzročeno razpoloženje. Zadovoljen sem, ker sem opazil, da evolucija duš v zmislu naših stremljenj na-preduje od dne do dne in duše pretvarja.

Jugoslovanski poslanci ne morejo podpirati današnje avstrijske vlade, ker se drži centralistične misli in jo ho-če omiliti samo z avtonomijo narodnosti.

Med stališčem vlade in našim stališčem v deklaraci-ji 30. maja določenim zeva ogromno brezdno in ravno ra-di tega Jugoslovanski klub ne bo votiral zaupanja vladi z dovoljenjem proračuna.

Kaka bo situacija v Avstriji v bližnji bodočnosti, v slučaju, da vlada ne dobi večine za proračun, ne vem in

Ustanovljena leta 1898 — Inkorporirana leta 1900.

Glavni urad v ELY, MINN.

GLAVNI URADNIKI:

Predsednik: MIHAEL ROVANŠEK, Bx 251, Conemaugh, Pa.
Podpredsednik: LOUIS BALANT, Box 106 Pearl Ave., Lorain, Ohio.

Tajnik: JOSEPH PISHLER, Ely, Minn.
Blagajnik: GEO. L. BROZICH, Ely, Minn.
Blagajnik Neizplačanih smrtnin: LOUIS COSTELLO, Salida, Colo.

VEHOVNI ZDRAVNIK:

Dr. JOS. V. GRAHEK, 843 E. Ohio St., N. E. Pittsburgh, Pa.

NADZORNIKI:

JOHN GOUŽE, Ely, Minn.
ANTHONY MOTZ, 9641 Ave. "M" So. Chicago, Ill.
IVAN VAROGA, 5126 Natrons Alley, Pittsburgh, Pa.

POROTNIKI:

GREGOR J. PORENTA, Box 176, Black Diamond, Wash.
LEONARD SLABODNIK, Ely, Minn., Box 480.
JOHN RUPNIK, S. R. Box 24, Export, Pa.

PRAVNI ODBOR:

JOSEPH PLAUTZ, Jr., 432 — 7th St., Calumet, Mich.
JOHN MOVERN, 624 — 2nd Ave., W. Duluth, Minn.
MATT. POGORELC, 7 W. Madison St., Room 605, Chicago, Ill.

ZDruževalni ODBOR:

UDOLF PERDAN, 6024 St. Clair Ave., N. E. Cleveland, Ohio.
FRANK ŠKRABEC, Stk. Yds. Station RFD, Box 17, Denver, Colo.
FRANK KOČEVAR, Box 386, Gilbert, Minn.

Vsi dopisi, tikajoči se uradnih zadev, kakor tudi denarne pošiljave, naj se pošljejo na glavnega tajnika Jednote, vse pri-šoše pa na predrednika porotnega odbora.

Na osebna ali neuradna pisma od strani članov se ne bo-že odziva.

Društveno glasilo: "GLAS NARODA".

tudi nočem prorokovati; prepričan pa sem o tem, da bi imela večina vlada, ki bi sprejela v svoj program rešitev jugoslovanskega, češkoslovaškega, poljskega in ukrajinskega problema, kakor si mi želimo njega rešitev. —

Zastopnik "Budapesti Hirlapa" je pripomnil, da bi težko moglo priti v Avstriji do take vlade, kajti radi slo-vaških komitovov bi morala Ogrski napovedati vojno.

Dr. Korošec je odgovoril, da smatra vojno napoved za nepotrebno, ker Madžari se bodo prostovoljno odrekli vse-mu in prijateljsko izpolnili napram njim postavljene zahte-ve, kajti drugega izhoda ne bo.

To je — evolucija. Dostavil je, da pred pol letom se ni smelo niti sanja-ti o tem, da bi bili avstrijski Nemei pripravljene, privoliti narodnostim avtonomijo. Ali kdo govori še danes o avto-nomiji? ... Obiščite me po preteku pol leta, potem bomo že videli.

— Torej tekem pol leta! V rusnici, ni nam pustil mno-go časa! — dostavlja "Budapesti Hirlap".

Važno za vsakega.

- KADAR želite izvediti za naslov svojih sorodnikov, prijateljcev ali zancev,
- KADAR želite dobiti delavce ali pomoč v gospodinj-stvu itd.
- KADAR želite prodati posestvo, farmo, lote, hišo, po-hištvo, trgovino itd.
- KADAR želite dobiti delo za sebe ali svojega prij-a-telja ali znanca,
- KADAR želite objaviti krst, ženitve, žalostinke itd.
- KADAR želite objaviti društvena naznanila,

RABITE VSELEJ "GLAS NARODA"

"GLAS NARODA" dobite v vsaki slovenski naselbini; v vsakem mestu, v vsakem trgu in v vsaki mali vasi v Zedinjenih državah, kakor tudi v Canadi itd.

"GLAS NARODA" je najpriljubljenejši in najbolj razširjeni slovenski list na svetu.

"GLAS NARODA" je rasposlan na leto v štirih in pol milijona (4,500.000) iztisih in je torej najboljšo sredstvo za oglaševanje.

CENE SO SLEDEČE:

Trikratno iskanje sorodnika ali prijatelja stane \$1.00	Enkratno iskanje dela stane	\$0.30
Enkratna objava prodaje posestva, hiše, lota itd. stane	Enkratna objava ženitve, žalostinke ali kaj enakega stane	\$1.00
Enkratno iskanje delavcev stane	Enkratno društveno naznanilo stane	\$0.50

Slovenskim trgovcem naredimo posebno ugodne cene pri stalnih oglaših. Naročilom je poslani vselaj tudi denar.

"GLAS NARODA"

NASLOVITE NA: 82 CORTLANDT STREET, NEW YORK, N. Y.

Rojaki, vpoštevajte naše geslo, da ne sprejmemo oglasov, ako jih spoznamo za dvomljive in s tem va-rujemo naše naročnike pred raznimi sleparji, katerih je vspevovod dovolj.

Rojakom svetujemo, kadar kaj kupujejo ali pa naročajo, da se prepričajo če je oglaš v našem listu in ako ga ne opazijo, naj vprašajo prodajalca, kaj ga ni. Posebno velike važnosti je za vsakega pri na-ročilih po pošti.

Luterski ljudje

Povest. — Spisal Janko Kersnik.

(Nadaljevanje.)

VIII.

Tudna med nama vzdiguje se stena... Z brezna globoc'ga do strmih nebes...

Bilo je skoro tri leta pozneje. Krasna pomlad kakor je mogoča le pod južnim nebom...

Tudi slikarska in kiparska razstava je bila že nekaj tednov odprta in dobro obiskovana.

Umetnikom prijazen plemeniti je prepustil razstavi svojo palačo ob Corsu...

Bilo je nekoga gorkega dopoldne, ko je vstopil eleganten par, gospod in gospe, ošitno tuja...

In še nekaj drugega je opozarjalo naujo. Sla sta tako čudno, tako urzlo drug poleg drugega...

Tudi ona je pozorno ogledovala umotvore; a njeno oko je hitelo skoro vedno le bolj po ljudeh okolo...

Pa sedaj je zrla zopet po podobah in v tem trenutku ji je obviselo oko na mali, skoro neznamiti sliki...

Pa on? Kakov je on? Je še tak kot nekdanj? Ali še misli nanjo? Ozrla se je na uro na nasprotni steni...

Berg je vstal in odšla sta v svoje zgornje sobe. Ona je vedela, da soproj popoldne ne ostaja doma...

Ona se ozre še enkrat naglo po podobah, ki jo je bila tako vznemirila, ter ponovi v mislih številko, ki je bila prilepljena pod sliko...

Gospod vsega tega ni bil zapazil. Zunaj je stopala na veliko seneno altano ter ukazala mimogredočemu slugi prinesiti kozarec vode...

Hlastno je izpila Olga, sedaj pi Bergova — zakaj ona je bila — kozarec in potem velela slugi prinesiti razstavni zapisnik.

S tresočo roko je prebirala liste, in glej, tu je stala številka: 235, številka one slike in poleg nje slikarjevo ime: Francesco Kosan.

"Oh, kako dobro sem vedela!", "to je moja podoba, ista, ki jo je tedaj doma slikal!"

Vrnila je slugi knjigo in mu stisnila cekin v roke. "Preskrbite mi takoj naslov in stanovanje tega slikarja!" reče, kazaje na številko 235.

Ni trajalo dolgo, sluga se je vrnil iz razstavne pisarne z malimi lističi in tu je stalo: Via di Porta Maggiore, casa Carminati.

"Torej vendar enkrat!" je vzdihnila mlada žena ter zamahnila, a z gorčim očesom zrla šmah althane.

Sama ni znala, doklej je slonel glas soprojov. "Ali greva domov?" vpraša liti, stoječ za njo.

"Da, da!" reče hlastno ona ter, ne ozri se vanj, položi svojo roko v njegovo njej ponujeno.

Ostala sta molče, kakor sta bila prišla. Stanovala sta v hotelu na spodnjem koncu Corsa in tamkaj tudi obdovovala.

Berg je bil tu malo bolj živahen, in izpivši nekaj kozarec pikrega Sardinca, je govoril o domu, o Olgini očetu, doklej bo trajalo še potovanje in o enakih predmetih.

Olga mu je malo odgovarjala, zrla je največ skozi visoko okno, ob katerem sta sedela, ven v živahnem gibanju po širokem Corsu.

Kje so bile njene misli? Daleč, daleč od tu in zopet tako blizu! Tamkaj v zelenem podnožju gorjenjskih planin je stal beli potokli grad in nad njim temno zarasten holm...

Čeravno to med njima ni bila navada, osupnilo ga je vendar zopet, sam ni vedel, zakaj, a nekaj mu je sililo r prsi in v glaro kakor ljubosumnja. Nasmehnil se je izproa po stari navadi ter si zapalil svoje kratko pipico.

ŽELODČNE BOLEZNI. okorela jetra, žolčnica, zapeka, zlata žila, revmatizem, katar, naduha in funkcionalne bolezni srca se lahko vspešno zdravijo privatno na domu in z majhnimi stroški. Zdravniška knjižica, katera šteje 96 strani, zastoj.

Moja osebna poslanica nade. Želim, da me posna vsaki moči in vsaka žena v tej deželi, katera trpi na bolezni. Zelim, da me poznajo vsi kot prijatelja... Kupon za brezplačno knjižico. Zapišite vaše popolno ime in naslov, izrečite in pošljite nam še danes.

Pismo slovenskega vojaka. Vsaka stvar se enkrat konča, tako se bo tudi ta. "Da bom še enkrat prost vojaške", sem si mislil takrat, ko sem šel k vojakom in pretakal krokodilove solze pri svojem odhodu iz prijazne slovenske naselbine Sharon, Pa. Slišal sem poprej razne govorce, kako je hudo pri vojakihi. Mrzel pot me je oblival, ko smo prišli do vojašnice in v duhu sem že videl batine, ki bodo padale po mojih plečih.

Slov. pevsko podporno društvo "ZVON" SEDEŽ V CLEVELAND (NEWBURG), OHIO. Uradniki: Predsednik: JOŽEF BLATNIK, 3582 E. 82. St., Cleveland, Ohio. Podpredsednik: GUST STRAJNER, 908 E. 63. St., Cleveland, Ohio.

so iti z nami. Kaj se je potem z njimi zgodilo, mi ni znano, ker so jih še tisti dan odpeljali drugam. To dokazuje, da morajo tudi delavci v teh časih biti malo bolj previdni, posebno v takih krajih, kjer so vojaki. Kar se tiče življenja pri armadi, sem popolnoma zadovoljen, ker Strie Sam ne pusti, da bi bil njegov vojak gladen ali pa raztrgan.

Major Stanley Washburn, amer. poročevalec v ruski armadi. Lov na jelene. Iz Ely, Minn., se poroča: Dne 10. novembra se je pričela sezija za lov na jelene. Izlanih je bilo mnogo lovskih licenc. Lov na rivi je rade se je končal, ker so jezera že pod ledeno skorjo.

Slovensko Amerikanski KOLEDAR ZA LETO 1918. Razen koledarskega dela ima še sledečo vsebino: Pesem. Vašen zgodovinski dokument. Popolen pregled svetovne vojne. Praznik v Petelinji vasi. Prag. Problem Alzacije-Lotarinške. Ukradeno pismo. Red. Veliki dobitke. Razno o otrocih. Oživljaj francoskega žurnalista. Venizelos. O postanku koledarja.

Jan Marija Plojhar.

Češki spisatelj Julij Zeyer.

(Nadaljevanje).

V.

Katarina je stala pri oknu, ko se je pripeljala gospa Giovannina. Presenečena ji je hitela pred stopnicah naproti in je prišla pred dom, ko se je boječa Nina s pomočjo gospada Plojharja počasno spravljala z voza.

Katarina jo je z veseljem pozdravila in je tudi mlademu možu podala roko; sprejela je oba, kakor bi bila oba njena mila gosta. Niti ni zapazila, kako je govorila z njim brez zadrege, skoraj tako zaupno kakor z Nino.

Ko jih je povabila v hišo, je pritekla Sutarella; njen obraz, vedno nekoliko podoben antični, tragični maski, je kazal danes vse znake najhujše obupnosti.

"Ravno pred kosilom pridete", ne da bi kaj pozdravila, "in na dan, ko skoraj ničesar nimamo doma, s čim naj potolažim vaš glad?" In je poizkusila zaškripati z zobmi.

"Tako sem lažna", je odgovorila gospa Nina z usmevom, "da mi bo dišal i suhi kruh kakor paštete, in tega vendar rimate!"

"In za vas, gospod, tudi ničesar nisva pripravili v Angiolino", se je obrnila starika h gospodu Plojharju. "A v svojo sobo tudi ne morete, vsa okna in duri so snete. — Francoske jih umiva."

In očitajote je obrnila pogled k nebu, kakor bi se hotela pritožiti čez usodo.

"Strašno!" je vzkljnil gospod Plojhar kakor iz groba in z nasmevom na ustnicah.

Dami sta se smejala, Katarina je povsila za trenotek oči, potem je izpregovorila preprosto in z milim usmevom:

"Ni druge pomoči Sutarella — gospod Plojhar naj se za danes naseli pod moje streho, ko si ga takole pregnala iz njegovega stanovanja. Pojdi in pomiri se! Napraviš v Angiolino kakšen majhen čudež v kuhinji, naj se zgodi, kakor je božja volja, vse snemo skupno z Nino in gospodom Plojharjem, in zagotovim ti, da zabavljal ne bo nihče. Nadejam se, da ne obetam pr mnogo."

Obrnila se je k svojim gostom.

Žarki teh krasnih, resnih, sedaj se smejačih oči so se uprli naravnost na Jana Marijo, ki je same sreče lahko zardel. Katarini je živje zatrepalo srce, ko je zapazila to radost v njegovih očeh, molče je prišla Nino krog pasu ter jo vedla po stopnicah.

Jan Marija je korakal za njima, vesel, da sta sami čebjelji, da je smel molčati in poslušati njen glas. Sutarella je nekoliko pomirjena izgubila v kuhinjo ter nesla s seboj površnik mladega moža, ki ga je slekel v veži.

Gosta sta stopila v Katarinino sobo, ki je veljala v domu Soranesijev za salon.

Gospa Giovannina je odložila klobov in plašč, niti za trenotek ni prenehala govoriti in pripovedovati, in Jan Marija se je mogel mirno ozreti. Prostor, v katerem se je nahajal in ki ga je doslej površno videl samo enkrat pri svojem prvem posetu, ga je zalo zaznamal. Saj je bila njena soba, in zdelo se mu je, da vsi ti zlati žarki, ki so tam trepetali, niso prihajali od sonca, ki je svetilo zunaj nad kampanjo za spuščeniimi zavescami, ampak naravnost iz njenih, iz Katarininih oči. Povabila ga je, naj sede.

"Kako je ta predmet zanimiv", je rekel, ko je bil zagledal omario iz ebenovine, nekdanjo last monsignora Astucija. "To je čista renesansa!"

Dami sta pravkar sedli nedaleč od njega.

"To je moj ponos", se je smejala Katarina.

Govorila je brez zmedenosti, kakor bi ga poznala že davno in se večkrat srečevala z njim. Ob Nini navzočnosti se je vedla nepri-siljeno.

Mladji mož je to kmalu zapazil in ta navzočnost je tudi nanj u-žinkovala na podoben način.

"Uganite, od koga je ona madaona tam poleg ognjika?" je rekla N'na, nemalo ponosna na svojo udomačenost v hiši starih trgov Soranesijev in obenem na svojo znalost slikarskih del, o katerih pa ni imela niti pojma.

"Po slednji, ki se nahaja v galeriji na zadnji Duri, bi sklopali na

Rondinellija", je čez hip odgovoril Jan Marija.

"Vsak to pravi", je zaploskala gospa Giovannina z rokama, vesela kakor solarica.

Katarina se je molče čudna, od kod ta njena radost.

Nina sama ni prav vedela, zakaj je takšne židane volje, le slutila je izdaleč, da postaja nehoti posrednica med tema čudovitima plahima, velikima otrokoma. Jima li prinese to, kar posreduje, korist ali ne, o tem ni imela časa premisljevati. Sieer pa je bila žena in Lahinja, torej dvakrat pripravljiva na, pihati do tlečih isker ljubezen da vzplamti v polnem plamenu

Smejati se je morala, ko je gledala to dvojico. "O sveta preprostost", si je šepetala, "menita, da vaju nisem izpregledala! Le odvracajta poglede drug od drugega, kolikor hočeta, in se smejata meni nič tebi nič, jaz pa le vem!"

Gospod Plojhar se je bil v tem zagledal v harfo poleg glasovirja. "Kontesa", je vprašal, "ali igrate na tem skoraj svetem nástroju?"

"Žalibog, ne igram", je odgovorila Katarina. "Škoda, da je prišla harfa tako iz mode. Sieer b' me bili v samostanu gotovo naučili, igrati nanjo. To je orodje moje rajne matere. Prekrasno je umela igrati na njem."

Malce otožna je obmolknila, kakor bi se bila izgubila za hip v spominih. Potem je pristavila: — "Pri vas doma je menda harfa bolj v navadi nego tukaj? Moja mati se je v Pragi naučila te igre."

"Tudi pri nas že malo igravo nanjo", je kratko odgovoril Jan Marija, ker se je njegov pogled njej na minaturi, naslikani na ploščici slonove kosti. Visela je na steni poleg harfe. Predstavljala je nežno, sanjavó in zanimivo žensko obliko. Oči so bile prav tiste kakor pri Katarini. Lasje so bili čudno staromodno pribrani, in ta pričeska je pridajala tako kakor zastarele kroji obleke sličice nekaj na prošle dobe spominjajočega, nekaj elegičnega. Nehote je začutil ginjenost.

"Kako simpatični, sladki, poetični je ta obraz!" je rekel tiho in toplo in v sanjavih njegovih očeh je bilo toliko nežne simpatije, toliko sanjarske poezije, ko jih je obrnil h Katarini, da je ta nevede vstala ter se mu približala, kakor bi se mu hotela zahvaliti.

"Moja mati je, ko je bila še mlada deklica", je rekla istotako tiho in ginjeno.

"Zelo podobna ste ji, kontesa", je dejal Jan Marija in oblija ga je lahna rdečica, spomnil se je namreč, da je občudoval pravzaprav njeno podobo. Ali se to ni podobalo banalnemu priklopu? Poizkusil je naglo zatreti ta vtisk. "To si pravi, samo deloma", se je popravljal. "Izraz obličja je drugačen. Na vašem ni to melanholije —"

Obmolknil je, stesnilo se mu je zdelo se mu je, da se s primerjavam zapleta čimdalje bolj nahajal se je v stiski.

No Katarina ni kazala, da bi bila to opazila, in sama ni čutila najmanjše zadrege.

"O, to melanholijo je povzročila prava legenda, zares žalostna" je rekla mirno in z zasenečim usmevom, kakor pri spominu na nekaj davno minulega, tako davno minulega, da se to zdi že bolj pravljica nego kaj drugega.

"A, kontesa, povejte mi jo!" je prosil z izrazom detinske, povsod nezavestne zaupljivosti v teh sivkastih očeh, o katerih je tako pogosto sanjala Katarina.

Dobrotljivo se je poskejala in lahno nagnila glavo, kakor bi obetala.

"O mamma mia!" je vzkljnila ginjena in s pravo italijansko živahnostjo je snela s stene miniaturo in jo skoraj strastno pritislila k ustnicam.

Ali je s tem prosila ono drago, senco odpušcanja, ker je hotel pripovedovati njeno zgodovino? Teško ji bila odgovorila na to vprašanje.

Sedla je na stolček pred odprtimi glasovirjem, podržala trenotek sličico v obeh rokah, potem jo je spustila v naročje.

"O, resnično", je rekla, "ali se mi ne posmejete, če bo ta legenda nekoliko sentimentalna in roman-tično pobarvana? Ž njo je tako kakor z nočami na tistih starih ro-binskih slikah, ki kažejo znake svoje dobe. Morda je res kaj stotinega na tem, pa jaz ne vidim smisla, kaj bi bilo, ki govori z ali-

bode tako zelo v oči, da lahko pregledam ono njih slabo stran. In ali se ne bodo slike naših vrstnikov in priznaki naših legend zdeli za naneem prav ta ko čudni kakor nam ta dediščina prednikov?"

"Soglašam", je rekel Jan Marija z glasom popolnega prepričanja, ki ni bilo hlinjeno. "Svoj čas se bodo baš tako posmehovali 'naturalizmu' kakor se danes 'romantizmu'. Toda za to nam ne gre se-daj."

Obmolknila sta.

Čez trenotek je začela Katarina pripovedovati:

"Moja mati, tedaj še napol otrok, se je učila igrati na harfo v lobi, ki je bila mnogo sentimentalnejša, mnogo romantičnejša, nego je današnja. Učila se je Osianu na ljubi, ki ga je že poznala in oboževala. To je bilo v Pragi. . . Menim, da tudi nad tem mestom blodijo megle in sence kakor nad višinami škotskih gor. Vsaj ta vtisk so mi povzročali vsi popisi. Predstavljam si, da je tam stolpov in gradov brez števila, da se tam temna, velika reka vali pod vehkanskim mostom, da buči in se pe-ri. Na ograjah tega mostu stoji kakor prikazni ogromne sohe. — Krog mesta so sami temni lesovi in visoke gore. Jeseni poasno razsaja veter po praznih ulicah in plaši trope ptie iz polodprtih, pu-stih hpašč, postavljenih na terasovitih vrtovih, ki se dvigajo po str-nih skalah, visoko, visoko — ah, ri se smejete!"

"Ne morem drugače", je rekel "Opisujete mi scenerijo iz kakšne zimske pravljice in —"

"Ne rušite torej moje iluzije!" je živahno vzkljnila. "Pustite mi moje Prago!"

"Nu, da — vi slikate povsem resnično", je rekel Jan Marija.

"Ne pripovedujte prav", je vzkljnila. "Ne bila bi vam še smela praviti, da se je moja mati učila na harfo. To bi moralo priti pozne je na vrsto. Pozabite to!"

"Se je že zgodilo, kontesa."

"Hvala", mu je prikimala z gra-cijo premilega otročiča. "Kje smo torej? Da, v tej marčni Pragi. — Predstavite si sedaj nad tem mestom otrjavek in sence noč najtemnejše sinjine, polne zvezd. Mislim, da so tam zvezde bolj meglene, toda tem večje nego pri nas, manj jasne, toda skrivnostnejše."

"Uganila ste", ji je povsem resno prikimal, kakor bi temu ver-jel.

"V takšni noči se je peljala ne-koč moja mati — zapomnite si, da je bila še napol otrok — v staro-đevni kočini. In veste odkod? S svojega prvega plesa! Pa ta ples se je vršil najbrž poleti, ker plesa-o se je baje na nekem veličnem razsvetljenem vrtu, in v odprti ko-čini se je peljala domov. Peljali sta se ona in njena mati, po onem dol-gem mostu, in mati mi je pravila la-je voda takrat pod njim taku-čamela ter ji pričnila tako stra-šovit vtisk, da jo je od tiste dobe večkrat, tudi še tukaj v San Cal-du, slišala v sanjah.

To je bila zanjo znamenita noč. Jodba, ples in gotovo tudi besede, s katerimi so jo na vrhu obču-lovali, vse to jo je upijunilo. — Šaj vidite, kako je bila krasna!"

In Katarina je dvignila sličico, mu jo je pokazala za minuto ter jo nežno poljubila. Roki sta ji zdrsnili zopet v naročje in pravila je dalje:

"Moja mati je napol dremala, ko jo je na ulici za mostom naglo-ma probudil sunek kočije ob ka-nen. Široko, široko je odprla oči, in glej, prav blizu kočije je stala aiša, ki je imela prtilična okna v tisti višini, kakor je šla cesta. Eno-kih oken je bil odprto in tam je stal mlad mož, plavalas, krasen, z velikimi očmi, ki so prej begale po zvezdah, sedaj se pa sanjavo a-prle v obličje moje matere, tako sanjavo, da jo je izpreletelo nekaj strahu in grozi podobnega, obenem pa tudi radost.

Nahajala se je še vedno kakor v sanjah. Tisti mladenič se ji je zdel prikazen. Ne vedoč, kaj dela, je vrgla rožo, ki jo je držala v roki in ji je bila z las padla v naročje. naravnost skozi odprto okno, in roža je zadelo ob čelo onega mladeniča.

To se je zgodilo hitro liki blisk ker kočija je naglo ropotala dalje. In nihče drug ni o tem vedel. Mati moje matere je dremala poleg nje, istotako vrnik na svojem sedalu in morda tudi konji. Vrhlo se je prav kakor v sanjah."

DOLORES CECILIA BONNILLAS, hči mehiškega posl. v Zdr. državah.

v sličico in obmolknila; izraz nje-nega obraza je bil sanjav.

Jan Marija je molčal, ni je ho-tel motiti.

Čez kratko je nadaljevala:

"Oni mladi mož je bil godbenik in usoda, ki tako silno vpliva na življenje, ga je privedla v dom ro-diteljev moje matere, ko so za njo iskali učitelja za harfo. Mlada člo-veka sta se namah spoznala. Ni-vam treba praviti, da sta se ljubi-la. In kako nežno! Kar po osian-sko! Tudi imenovala ga je 'Rino' in on njo 'Minona', čeprav je bilo njeno ime Ana in njegovo — kon-čalo se je na zlog 'lav', podobno kakor 'Venecslav', pa ni bilo to. Pozabila sem že."

"In konec vaše legende?"

"Žalosten!" je rekla. "Najprej so branili roditelji. Potem so do-voili, toda kratko pred zaročo je umrl oni mladi mož. Moja mati je dolgo žalovala po njem. Moj oče je poznal vso to prigodbo. Seznanil se je z materjo v Milanu, kam-or so jo poslali roditelji, da bi v daljavi laže pozabila. Popolnoma pa onega ni pozabila nikdar. Zve-sto je hranila spomin te prve lju-bezvi v srcu in sama mi je vse pra-tila."

Pravzaprav je bila kakor moja prijateljica, moja sestra. Ah, kako prijetna leta sva živelja skupaj v tem domu! Tega ni mogoče do-povedati. Mamma mia! Mamma mia!"

In poljubljala je zopet sličico in debela salza se ji je utrlila v očesu.

"Kako vse to sega v srce", je rekel Jan Marija in najrajši bi ji bil podal roko.

Katarina je obesila sličico na navadno mesto in šele sedaj je za-pazila, da je bila Nina odšla iz so-be. Kdaj, ni vedela. To ji ni bilo mar, vendar pa se je upisnila pri misli: "Kako se je zgodilo, da se razgovorjem z njim zaupljivo ka-kor s stariim prijateljem? Plakam pred njim, pripovedujem mu naj-skrivnejša ustna izročila svoje rod-bine."

Čutila je v sebi nedoločljiv ne-mir, celo zlobo.

Končno je bil ta nemir brez vzroka. Saj ni ničesar storila, kar bi si morala očitati! Pač se je je-žila, ker je bila nemirna. Bala se je, da bi njen obraz ne izdal nje-nih občutkov.

Kako rada bi bila šla iz sobe, pa ni našla vzroka, in samega ga ven-dar ni mogla pustiti. Skoraj muč-no ji je postalo. Sedela je nekaj časa nepremično pred glasovirjem. Čakala je, da izpregovori on.

Jan Marija je bil zatopljen v misli in je molčal.

Tedaj se je polastilo Katarine neko navdušenje. Roki sta pritis-nili na tipke, in zaigrála je krat-ko, preprosto pesem, nežno in za-starelo, ki je imela zani nekaj zna-nega, namreč oni ginljivi vtisk, ki je lasten češki narodni pesmi.

"Oh, to je dražestno", je vzklj-nil, ko je bila doigrala, "odkud imate to melodijo?"

"To je epilog k moji povesti", je odgovorila zopet povsem mir-na. "To pesem je zložil 'Rino' za 'Minono'. Besed ne poznam, da-ji jih je mati včas pe-la. Predmet je bila baje ona roža, ki mu jo je ma-ti vrgla takrat ponoči. Besede so bile tudi njeveve, četka. V svoji mladosti je mati govorila ta jezik

njeja samo eno besedo, besedo iz-te pesmi: 'ruže'."

Katarina je izgovorila 'rudže'. Najrajši bi jo bil objel. Glasilo se je to tuje, toda gladko in so-norno, in vsa mikavnost njenega globokega glasu se je zibala v po-daljšanem "u" te besede. Zdelo se mu je, da diha z njenih ustnic vo-njavo cvetice, ki jo je imenovala.

"Ah, kakšne želje in spomine budite v meni!" je rekel sanjavo. "Se sanjati nisem mogel, da zaslí-sim tukaj v globoki samoti rim-ske kampanje toliko o svoji Pra-gi, o svoji domovini. I na kak-šen poetičen način."

"O svoji Pragi pravite? Bojim se, da ste o njej slišali malo, toda preveč o moji Pragi. O onem fan-tastnem mestu, ki biva, sodeč po vs-em, posebno pa po vašem skeptičnem nasmehu, samo v moji do-mišljiji."

(Dalje prihodnjič.)

NAZNANILO IN ZAHVALA.

Sorodnikom, prijateljem ter znaneem naznanjava žalostno vest, da se je dne 11. novembra ob osmih zjutraj na lovu pone-srečil

ANTON MAVEC.

Rojen je bil pred 32 leti v Bo-rovnicah pri Ljubljani. Ranjki za-puščta tu v Ameriki ženo s štirimi otroci od dveh do devet let in se-stro, v stari domovini pa brata, če je še živ.

Pokojni je bil član društva Slo-ga št. 14 Slov. Nar. Podp. Jedno-te in Slov. sam. podp. društva North Chicago & Waukegan.

Najsrčnejša hvala vsem članom omenjenih društev in pa ženske-mu društvu Enakopravnost štev. 119, ki so se vdeležilo pogreba tu-di korporativno, ter vsem daro-valcem krasni hvencev in cvetlice. Se enkrat lepa hvala vsem sku-paj!

Ti pa, dragi pokojni, v miru počivaj in lahka naj ti bo tuja zemlja.

Zalujoča:
Jakob Grimič.
Ivana Grimič, roj. Mavec.
Waukegan, Ill.
1347 Wadsworth Ave.

MABI ZASTOPNIKI.

- Kateri so pooblaščen postarši naroč-niki za dnevnik "Glas Naroda": Nar-čelna za "Glas Naroda" je: za celo let-\$3.50, za pol leta \$2.00 in za šest let-\$1.00. Vsak zastopnik tuda potrdil-je za svoto, katero je prejel in jh ro-ko sam priporočeno.
- San Francisco, Cal.: Jakob Loviša Denver, Colo.: Louis Andolšek in Frank Sababec
- Leadville, Colo.: John Hočevar.
- Fresno, Cal.: Peter Aug. Joh-germ, Frank Jansch in A. Kočevar
- Salt Lake, Cal.: in okolice: Lou. Costello.
- Somersot, Colo.: Math. Karnaly.
- Clinton, Ind.: Lambert Bolskar.
- Indianapolis, Ind.: Alois Rudman.
- Aurora, Ill.: Jernej B. Verbič.
- Chicago, Ill.: Jan. St. G. Jan. Hill in Frank Jurjovec.
- Joliet, Ill.: Frank Bumbáč, Frank Levrieh in John Zaležal.
- La Salle, Ill.: Maxia Kemp.
- Livingston, Ill.: Mih. Citraz.
- Minneapolis, Ill.: Fr. Augustin.
- Noblesville, Ill.: in okolice: Max. Galusha.
- North Chicago, Ill.: in okolice: Anton Kozel in Max. Čupič.

- Waukegan, Ill. in okolice: Math Ogryn in Frank Petkovšek.
- Cherokee, Kans.: Frank Hollman.
- Columbus, Kans.: Joe Knaflec.
- Franklin, Kans.: Frank Leskova.
- Frontenac, Kans. in okolice: Bož. Vran in Frank Kerne.
- Kansas City, Kans.: Gen. Bajuk in Peter Schneller.
- Mineral, Kans.: Frank Augustin.
- Elmer, Kans.: Mike Pencel.
- Kittling, Md. in okolice: Frank Vodopivec.
- Baltic, Mich.: M. D. Likovich.
- Calumet, Mich. in okolice: M. J. Koba, Martin Rade in Pavel Šhalis
- Chisholm, Minn.: Frank Govča, Jan Petrieh in K. Zgonc.
- Ely, Minn. in okolice: Ivan Gomb-jan J. Pradel, Anton Poljanec in L. M. Peroušek.
- Everett, Minn.: Louis Govč in Jurj Kozan.
- Gilbert, Minn. in okolice: L. Vesel Hibbing, Minn.: Ivan Ponce
- Virginia, Minn.: Frank Hrovatich
- Kansas City, Kans.: Peter Schmel-ler.

- St. Louis, Mo.: Mike Grabrian.
- Klein, Mont.: Gregor Zobec
- Great Falls, Mont.: Math Ulrich.
- Bozeman, Mont.: Tomaž Paulin.
- Gowanda, N. Y.: Kari Steniala.
- Little Falls, N. Y.: Frank Gregorich
- Barberton, O. in okolice: Mat' Kranar
- Bridgeport, O.: Michael Kočvar.
- Collinwood, O.: Math. Slapnič in John Maloverh.
- Cleveland, O.: Frank Seksz, Jakob Šebec (čas Karlinger, Frank Meh in Jakob Benik.
- Lorain, O. in okolice: Louis Balant in J. Kumlje.
- Niles, O.: Frank Kogovšek.
- Youngstown, O.: Anton Kibelj.
- Oregan City, Oreg.: M. Justin in V. Staley.
- Allegheny, Pa.: M. Klarich.
- Ambridge, Pa.: Frank Jaklo.
- Bessemer, Pa.: Louis Hribar.
- Broughton, Pa. in okolice: Anto. Ipavec.
- Burdine, Pa. in okolice: Job Demšar.
- Chambersburg, Pa.: John Koklic
- Conemaugh, Pa.: Ivan Pajk. V. Kovanič.
- Claridge, Pa.: Anton Jerina in Anto. Konoglov.
- Export, Pa.: Louis Supančič in F. 'rebret
- Forest City, Pa.: Mat. Katalin, Fran. Leben.
- Farell, Pa.: Anton Valentinčič
- Greensburg, Pa. in okolice: Fran-čovak
- Hendetter, Pa. in okolice: Fran. Jordan.

Ali ste pripravljeni?

Ali veste, da v teški borbi življenja slabi podležejo in močni zmagojo? Ali veste, da razun vsakdanjega kruha še nekaj drugega potrebujete, da moč svojega telesa obdrži-te ali ako ste jo že izgubili, da se vam vrne?

JUVITO TABLETE so ono kaj potrebujete. To čisto iz najboljsh snovi sestavljeno zdravilo vam bo v kratkem času podvojilo moč in prin-slo vse veselje života.

Ena škatlja JUVITO TAB-LET za 1 dolar, šest škatelj za 5 dolarjev, zavarovano 10c. več — kamorkoli pošlje JUVITO LABORATORY, South Hill Branch 5, PITTS-BURGH, PA.

Imperial, Pa.: Val. Petermel. Box 172. Johnston, Pa.: Frank Gabrunja in John Polanc.

Luzerne, Pa. in okolice: Anton Oostink.

Manor, Pa. in okolice: Fr. Demšar. Moon Run, Pa.: Frank Maček in Fr. Podmlšek.

Pittsburgh, Pa. in okolice: U. L. Jakobich, Z. Jakša, Klarich Mat., J. Magister.

Reading, Pa. in okolice: Fr. Špehar. South Bethlehem, Penna.: Jern. J. Koprivšek.

Steelton, Pa.: Anton Hren. Turtle Creek, Pa. in okolice: Fran. Schifrer.

Tyre, Pa. in okolice: Alois Tolar. West Newton, Pa.: Josip Jovan.

Willock, Pa.: J. Petermel. Murray, Utah in okolice: J. Karst. Looce, Utah: Anton Paličič. Black Diamond, Wash.: S. 'orenta.

Davis, W. Va. in okolice: Jo. roech in John Tavčelj.

Thomas, W. Va. in okolice: A. Korenčan.

Milwaukee, Wis.: Andrew Fon in Josip Trtnik.

Sheboygan, Wis.: Anton He, Jona Stampfel in Herlin Svetlin.

West Allis, Wis.: Anton Demšar. Frank Skok.

Rock Springs, Wyo.: Frank Fortuna. A. Justin, in Valentin Mareina.

MOŠKE BOLEZNI NE ZDRAVIM ŽENSK IN NE OTROK.

Slovenski zdravnik.

Dr. Koler najstarejši sloven-ski zdravnik, specialista v Pitts-burghu, ki ima 28-letno skuš-njo v zdravljenju vseh možkih bolezni.

Hydrocele ali kilo zdravim v 30 urah in brez operacije. Bolezni mehurja radi kate-rih nastanejo bolezni v križu in hrbtu in ostale bolezni te vrste zdravim z gotovostjo.

REVMATIZEM, TRGANJE, ZASTRUPLENJE KRVI, BO-LEČINE, OTEKLINE, ŠKRO-FLE IN DRUGE KOŽNE BO-LEZNI, ki nastanejo radi ne-liste krvi, ozdravim v kratkem času, da ni potrebno ležati. Jaz rabim 606 in 904 za krvne bo-lezni.

Uradnae ure: Vsak dan od 9. ure zjutraj do 3. ure svečer; v petkih od 9. zjutraj do 5. popoldne; ob nedeljah od 9. zjutraj do 2. popoldne.

Dr. KOLER, 638 PENN. AVE., PITTSBURGH, PA.

NOVE SLOVENSKE Columbia plošče

za mesec oktober, poje Slov. pev-sko društvo iz New Yorka.

- E 3492 (Zagorska) 75c

SLOVENSKO

podp. društvo

svete Barbaro

KA ZEDINJENE DRZAVE SEVERNE AMERIKE

Sedež: FOREST CITY, PA.

Incorporirano dne 21. januarja 1902 v državi Pennsylvania.

GLAVNI URADNIKI:

Predsednik: F. S. TAUCHAR, 674 Ashby Ave., Rock Springs, Wyo. Podpredsednik: JAKOB DOLENC, box 181, Broughton, Pa. Tajnik: FRANK PAVLOVIĆ, box 647 Forest City, Pa. Pomoćni tajnik: AVUGUST GOSTIŠA, box 310, Forest City, Pa. Blagajnik: JOSIP MARINČIĆ, 5805 So. 14th St., Cleveland, Ohio. Pomoćni blagajnik in računik: ANT. HOČEVAR, RFD. No. 2 box 27, Bridgeport, Ohio.

NADZORNI ODBOR:

Predsednik nadz. odbora: JOSIP PETERNEL, box 96, Willock, Pa. 1. nadzornik: JERNEJ HAFNER, box 65, Burdine, Pa. 2. nadzornik: IVAN GROŠELJ, 885 E. 137th St., Cleveland, Ohio.

POBROTNI ODBOR:

Predsednik porot. odbora: MARTIN OBREŽAN, box 72, H. Mineral, Kan. 1. porotnik: FRANO TEROPČIĆ, R. F. D. No. 3, box 146, Fort Smith, Ark. 2. porotnik: JOSIP GOLOB, 1916 So. 14th St., Springfield, Ill.

VRHOVNI ZDRAVNIK:

Dr. JOSIP V. GRAHEK, 643 E. Ohio St. Pittsburgh, Pa.

Uradno glasilo: "GLAS NARODA", 82 Cortlandt St., New York, N. Y.

Cenjena društva, oziroma njih uradniki so naprošeni pošiljati vse dopise direktno na glavnega tajnika in nikogar drugega. Denar naj se plača edino potom poštne, ekspresne ali bančne denarne nakaznice, nikakor pa ne potom privatnih čekov, na naslov: Frank Pavlović, Farmers & Miners National Bank, Forest City, Pa. V slučaju, da ostanje društveni tajniki pri poročilih glavnega tajnika kaže pomanjkljivosti, naj to nenudoma naznanijo uradu glav. tajnika, da se namore napako popraviti.

Gospodična Kara

Roman iz pariškega življenja.

Hector Malot. — Za Glas Naroda J. T.

(Nadaljevanje).

— Ta ženska je pa res brez primere — je rekel. — Dolga časa že nisem videl Kare, pa se mi zdi, da je vedno enako lepa in enako mlada. — Ali se še spominjaš, kako sva jo pred kakimi desetimi leti opazoval skozi okno vaše trgovine? Ponosno kot kraljica je hodila mimo, in danes je ravnotako lepa kot je bila tedaj. — Meni se zdi še lepša. — Tedaj se še ni znala tako fino obnašati, a sedaj se je v občevanju z najboljšo gospodo priučila najfinejših manir. Zdaj se zna obnašati kot dama boljnih, da, najboljših krugov in oblačiti se zna tako okusno, da podobnega nisem še nikoli opazil pri kaki lahkoživki. Clergeau se je nasnehlil in nadaljeval: — Svet, oziroma Pariz, ni še nikoli doživel takega čudeža. — Kdo bi mogel vrjeti, da je bila ta ženska, neizmerno lepote, krasnih črnih las in božanskih oči, rojena v mali vasi Montmorency ter da je hei priproste kmečke ženiče? — Kdo bi si mislil, da je ta ženska, do svojega dvajsetega leta okopavala krompir na polju? Človek bi skoraj stavil, da se pretaka po njenih žilah plemenitaska kri! — S kom pa zdaj živi? — je vprašal tjavendan. — Zeli se mi, da z nikomur. — Od onega časa, ko je uničila Jakob Grandchamp, nima nobenega ljubimca. Ta rovež je moral prodati vse do zadnje suknje. — Meni je sama pravila o tem. Požrla mu je vse: gradove, rove, vrednosti, denar in vso doto. Leon je skomignil z rameni in ni odgovoril. Po kratkem molku je Clergeau nadaljeval: — Leon, ti si najsrčnejši človek na svetu. — Edini dedič si velikanake trgovine Haupois-Daguillon in bodoči milijonar. — Kaj misliš s tem? — je vprašal Leon. — Samo nekaj te bom vprašal, dragi prijatelj. — Ali veruješ v srečo? — Če veruješ vanjo, si srečen človek. — Moj Bog, kakšna vprašanja mi staviš! — Ti si srečen, ker si vesel in ker se ne brigas za nobeno stvar na svetu. — Z menoj je drugače. — Nikar ne bodi neumen, prijatelj. — Nikar se ne šali. — Jaz se ne šalim in mislim, da tudi neumen nisem. — V takih in podobnih govorih sta dospela precej daleč. Clergeau je začel zopet govoriti: — Nikar se vendar tako ne oziraj. — Nikar ne bodi tako neumen in ne misli, da boš srečal Madelajno. — Pomisli, da je ona pobegnila iz hiše tvoje očeta, ne da bi komu kaj javila. Se celo tebi ni povedala, ko te je vendar rada imela. Zdel se skriva, in prepričan bodi, da je tako skriva, da je ne boš našel. — Moj Bog, kako rad bi ji prišel na sled. Toda vsa poizvedovanja niso nič pomagala. Niti policija niti privatni detektiv. — Jaz sem šele tedaj, ko sem se mudil v Madridu, dobil poročilo o nje nem begu. — Ti ne veš, kako strašno me je zadel ta udarec. — Madelajna, moja pris. eno ljubljena Madelajna je izgubljena. — Izginila je brez vsakega sledu. — Tvoj oče ne bo nikdar dovolil, da bi se poročil žnjo. — Te misli si enkrat za vselej izbil iz glave. — Jaz pa vseeno mislim, da ga bom pripravil do tega. — Kaj je pa zakrivila Madelajna? — Ona je moja sestrična, ona je hei moje ga strica. — Moj stric se je ponosrečil v kopalji ter je zapustil svoji heči same dolgeve. — Ali je to njena krivda? — Ali jo more kdo vseled tega zaničevati? — Madelajna je lepa, izobražena, duhovita, ona je čista in nedolžna. — Na nji ni nobene sence kake krivde. — Toda ona nima denarja. — Da, denarja nima — je odvrnil Leon. — Oh, če bi bilo samo to! — Temu bi bilo lahko odpomoči. — Če bi moj oče ne hotel dati denarja, bi delal noč in dan, samo da bi preživel njo in sebe. Glava na stvar je seveda odgovor na vprašanje, kje je! In poleg vsakega tega sem tedno prepričan, da me še zdaj ljubi. — Jaz čutim, da me ljubi. — Ko sta se prijatelja o tem pogovarjala, se je nabajala ona deklica, ki je še pred kratkim stala za plakutnim stolpom, v hiši gospoda Maravala. Služabnik jo je bil najavil gospodarju, in ona ga je že več kot pol ure čakala. Z rokama si je podpirala glavo in premišljevala o vseh mogočih stvareh. Bog ve, če je premišljevala o Leonu, kateremu se je ravnožakar izgubila? — Mogoče! — Kdo je bila ona ženska, poleg katere je sedel Leon v kočiji? Naskrat je zastihala korake v sosednji sobi.

S svilen ruto si je hitro obrisala oči in se zravljala. V sobo je stopil stavec in se obiskovalki spoštljivo priklonil. Ona je dvignila svoj pajčolan ter odrla pozdrav.

Drugo poglavje.

KAJ SE JE PREJ ZGODILO.

Trgovina Haupois-Daguillon je bila ena najbolj manih trgovin v Parizu. Prodajali so zlatino in srebrnino. Stari Haupois je imel dva otroka. — Hei Kamila se je poročila z nekim slavim kiparjem, in tako je ostal zakonskima Haupois edini sin Leon.

Njegovo življenje je bilo prijetno. — Imel je vse na razpolago. Najprej dojlilo, zatem vzgojitelj in slednji učitelj. — Izobrazil se je tako kot so pač izobraženi sinovi pariških bogatašev. Stari Haupois je imel brata, ki je živel nekje v Kampagni. S spekulacijami je zasel v dolgeve in ker je bil preponosen, da bi koga prosil na posodo, so mu dolgovzi zrasli nad glavo. Ko se je naveličal življenja in večnih tertjatev, si je v kopalji sam vzel življenje.

Časopisje je pisalo, da je vtonil. Tako pisanje je boljše, da ni brezpotrebne govorenja. Zapustil je hečr Madelajno, katero je vzel Haupois k sebi. Madelajna in Leon sta bila kmalo prijatelja. Kot je že navada pri takih stvareh, se je pa prijateljstvo razvilo v ljubezen. In nekega dne je šel on k očetu ter mu rekel, da ljubi svojo sestrično ter da bi se rad poročil žnjo.

Starec je odkimal z glavo ter rekel: — Leon, meni se zdi, da se ti meša. — Mati je obstala kot okamenela. — Ko se je nekoliko zavedla od prvega strahu in presenečenja je zaceptala z nogo rekoč: — V tej zadevi je bila to tvoja prva in zadnja beseda. — Jaz, tvoja mati, ti to prepovedujem.

Leon je vedel, da starši ne bodo tako hitro privolili v zakon, toda takega odpora nikakor ni pričakoval. — Ljubi oče — je rekel — jaz vem, zakaj mi braniš. — Madelajna je revna, kaj ne? — To je vzrok, zakaj ne daš dovoljenja. — Oba, Haupois in njegova žena sta odkimala in svetovala Leonu, naj se izpametuje.

Še isti večer je poklicala mati svojega sina k sebi in mu začela pridigovati: — Sin moj, jaz sem vse dobro premislila in prišla do zaključka. — Do pametnega zaključka, ti rečem. — Zaenkrat ni niti misli, da bi se poročil z Madelajno. Meni in tvojemu očetu se nikakor ne zdi primerno, da bi živela ti in ona pod eno streho. — Prej, oziroma dozdaj je bilo drugače. — Mislija sem, da smatraš Madelajno za svojo sestrično. — Zdaj, ko si jo začel smatrat za nekaj drugega, kot je, takorekoč tvoja ljubica, je stvar drugačna. — Jaz in oče ti svetujemo, da odpočuješ za nekaj časa v Madrid. — Jutri mi povej, če si s tem predlogom zadovoljen.

(Dalje prihodnjtš).

CENIK KNJIG

katero ima v zalogi SLOVENIC PUBLISHING COMPANY 82 Cortlandt St., New York, N. Y.

Table with columns for book titles and prices. Includes titles like 'Vojna na Balkanu', 'Slovensko slovar', 'Slovensko-anglijski slovar', etc.

SPODAJ OMEJENI ROJAKI IN ROJAKINJE.

kateri imajo v rokah naše potrdila za denarne pošiljave, s številko mi, kakor so označene pod imenom, naj blagovneljo naznaniti preko komogoče svoj natančen naslov radi važne zadeve. Pisma katera en jim poslali, so se nam povrnila.

Table listing names and numbers of donors, such as 'Bechnik Frank No. 329639', 'Bartol J. No. 330733', etc.

ličem svojega brata PETRA MIKETIĆ. Kakor sem čul, dela nekje v okolici Chicago, Ill., v prenogokopih. Prosim cenjene rojake, če kdo ve za njegov naslov, da ga mi naznani, ali naj se mi pa sam oglasi. — Joe Miketić, Hotel Carr, 47 Plumer St., Pittsburgh, Pa. (17-20—11)

Iščem JANEZA PARKEL. Doma je iz Mirnepeči na Dolehjskem. Pred poldrugim letom je šel iz Mulberry, Kansas. Če kdo izmed cenjenih rojakov ve za njegov naslov, ga prosim, da mi ga naznani, ali pa naj se sam javi svojemu stricu. — Frank Parkel, Willard, Wis. (19-21—11)

Rojake v ruskem ujetništvu prosim, če kdo ve za naslov svojih dveh sinov ANDREJA in ANTONA KRŽIŠNIK; doma sta iz Zeleznikov št. 2 nad Škofjo Loko. Nadalje bi tudi rad izvedel za naslov brata JANEZA KRŽIŠNIK, doma iz vasi Suša, občina Selea nad Škofjo Loko. Pred več leti se je nahajal v Kropi na Gorenjskem. L. 1915 je bil na soški fronti pri topničarjih in pozneje pa nič ne vem o njem. Obenem pa prosim tudi, če kdo ve za moje bratranče, ki se pišejo KRŽIŠNIK in ŠTABEL, doma tudi iz občine Selea. Kdor mi naznani za kateraga izmed teh, mu bom zelo hvaležen. — Andrew Kržišnik, 128 Burlington Avenue, La Grange, Ill., U. S. America. (19-11—6-12)

Kojaki naročite se na "Glas Naroda", največji slovenski dnevnik v Združenih državah. Uradne ure: dnevno od 9. u. popoldne do 8. ure svečer. V petkih od 9. dopoldne do 2. popol. V nedeljo od 10. dop. do 2. popol. DR. LORENZ, Specialist možkih bolezn., 644 Penn Ave. II. nadst. na ulico, Pittsburgh, Pa.

Kojaki naročite se na "Glas Naroda", največji slovenski dnevnik v Združenih državah.

Advertisement for Dr. Lorenz, a specialist in men's diseases, located at 644 Penn Ave. II. nadst. na ulico, Pittsburgh, Pa.

Advertisement for 'POZOR ROJAKI' (Attention, Countrymen) featuring a circular logo and text about a map and atlas.

JAKOB WAHÜD, 7702 Bonna Ave., Cleveland, Ohio. NAZNAVILNO. Cenjenim rojakom v Coloradi naznanjamo, da jih bo v kratkem obiska naš zastopnik

Advertisement for 'Veliki vojni atlas' (Great War Atlas) by Slovenic Publishing Co., featuring a portrait of a man and text about the atlas's content.

Rojake v ruskem ujetništvu prosim, če kdo ve za naslov mojega brata KAROLA STRAŽAR. Pred dvema letoma sem mu pisala na ta naslov: Karol Stražar, Prisonier de guerre. K. K. L. I. R. Nr. 27, Chutor Svobodnoje, Gemeinde Voskresensk, Aleksandrovsk. gubernija Jekaterinoslav, Russia. Kdor kaj ve, naj blagovneljo poročati meni njegovi sestri na naslov: Mrs. Frances Skrabar, e. o. Glas Naroda, 82 Cortlandt St., New York, N. Y., U. S. America. (17-21—11)

STATE DEPARTMENT OF LABOR BUREAU OF INDUSTRIES AND IMMIGRATION. Splošni nasveti, pojasnila in pomoč zastoj. V vseh jeziki. Pojasnila, kako postati državljan in o državljanskih pravicah. Pridite ali pišite! Newyorški urad: 230 Fifth Ave. Urad v Buffalo: 704 D. S. Morgan Building.

KAKO SO NEMŠKI SOCJALISTI IZDALI SOCJALIZEM. Spisal dr. Josip Gorčkar, bivši avstrijski konzul v Združenih državah. Knjiga je izšla v angleškem jeziku. Naročajte pri: ALBERT MAMATEY, 624—4th Ave. Pittsburg, Pa.

Cenjene rojake v ruskem ujetništvu prosim, če kdo ve za naslov dva brata FRANCA in LOVRENA KRAŠOVEC (Tavčerjeva) iz Vrhnike pri Ljubljani. Lovrene mi je pisal zadnjič meseca maja, sedaj ne dobim nobenega odgovora. Njegov naslov je bil: Lovrene Krašovec, vojnomojemjy, Schlusse Nr. 81, Donskaja oblast, stanica Semikarakovskaja, Russia. Prosim, če kdo ve za nju naslov, naj mi blagovneljo naznaniti, ali naj se sama oglasi svoji poročeni sestri na naslov: Mrs. Frances Mervar, 14232 Sylvia Ave., Cleveland, Ohio, U. S. America. (17-20—11)

Pozor, rojaki v ruskem ujetništvu! Rad bi izvedel za naslov rojaka JOZEFA FRJAVEC, fotograf, doma iz Višnje gore na Dolenjskem. Nahaja se v ruskem ujetništvu. Če kdo izmed tumašnjih rojakov ve za njegov naslov, naj mi blagovneljo naznaniti, ali naj se pa sam oglasi na naslov: John Kozlevcar, 224 Dakota Avenue, Youngstown, Ohio, U. S. America. (17-20—11)

HARMONIKE. bodisi zakrskani vrsto izdelajim U popravilam te najnikih cenah, a do to trpežno in cenajivo. V popravu naseljno vrsto pošlje, ker sem se pred 18 leti tukaj v tem poslu in sedaj v svojem lastnem domu. V popravu vamsem kranjske takor vse drug harmonike ter računam po delu katorine k vašter, brez nadaljnih vprašanj. JOHN WERNER, 1917 East 62nd St., Cleveland, Ohio.

Advertisement for 'MODERNO UREJENA Tiskarna Glas Naroda' (Modernized Printing House of the People), offering various printing services and located at 82 Cortlandt St., New York, N. Y.

Advertisement for 'Veliki vojni atlas' (Great War Atlas) by Slovenic Publishing Co., featuring a portrait of a man and text about the atlas's content.